

PHONG HOA

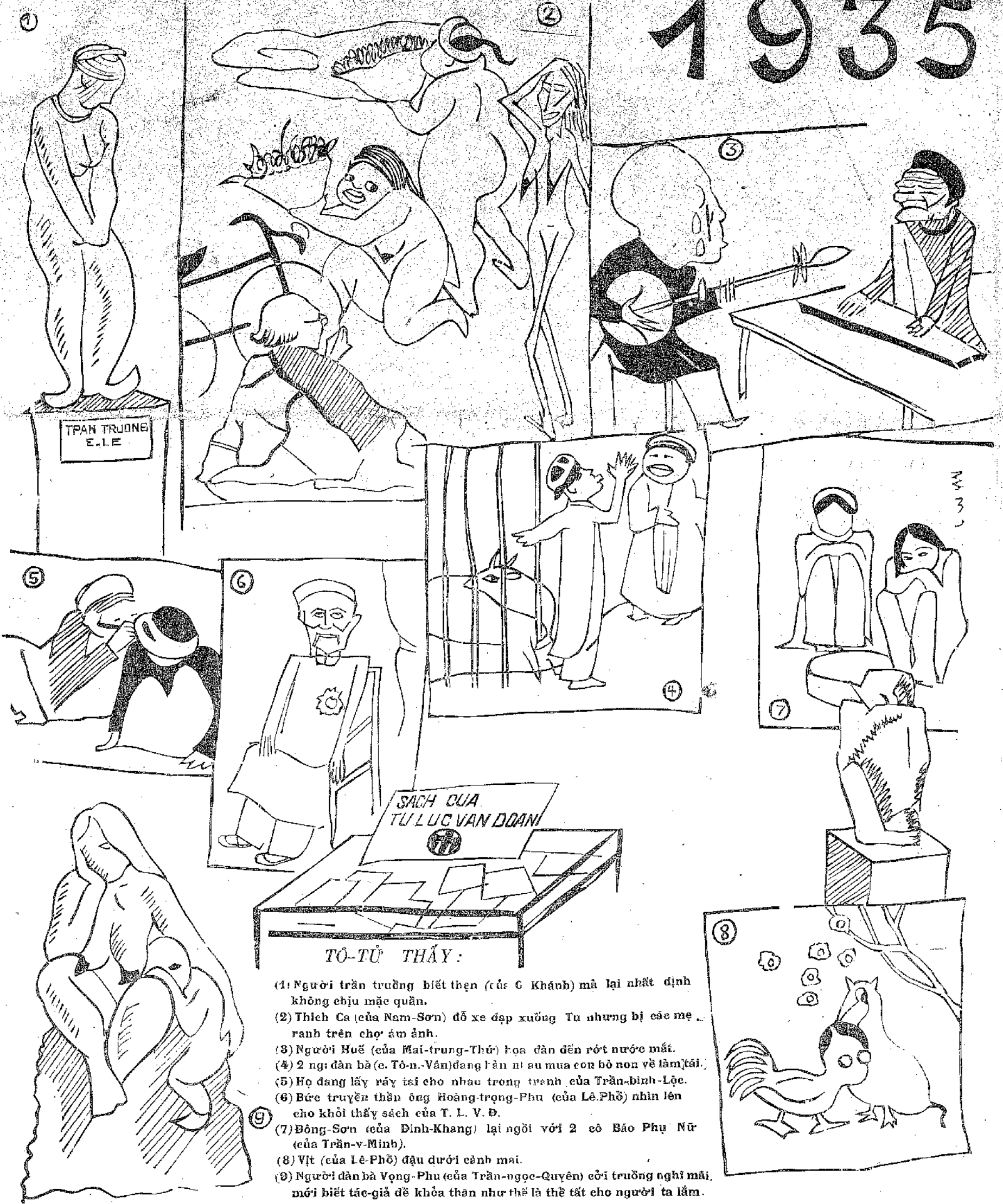
IRA NGÀY THỨ SAU

TÒA SOẠN VÀ TRỊ-SỰ: 80, ĐƯỜNG QUAN-THÀNH — GIẤY NƠI SỐ: 874

GIÁ BẢO (Trong nước): 1 Năm: 3\$00 — 6 tháng: 1\$60 — Mỗi số: 7 xu — Ngoài quốc: 1 Năm: 6\$50 — 6 tháng: 3\$50

TO TỬ' DI THĂM PHÒNG TRIỂN LĂM

1935

TỔ-TỬ' THẤY:

- (1) Người trần truồng biết thẹn (của G Khánh) mà lại nhất định không chịu mặc quần.
- (2) Thích Ca (của Nam-Sơn) đổ xe đạp xuống Tu nhưng bị các mẹ rành trên chợ ám ảnh.
- (3) Người Huế (của Mai-trung-Thứ) họa đàn đến rớt nước mắt.
- (4) 2 người đàn bà (của Tô-n-Vân) đang bàn chuyện mua con bò non về làm tài.
- (5) Họ đang lấy rây tãi cho nhau trong tranh của Trần-bình-Lộc.
- (6) Bức truyền thần ông Hoàng-trọng-Phu (của Lê-Phổ) nhìn lên cho khỏi thấy sách của T. L. V. Đ.
- (7) Đông-Sơn (của Đinh-Khang) lại ngồi với 2 cô Báo Phụ Nữ (của Trần-v-Minh).
- (8) Vịt (của Lê-Phổ) đậu dưới cành mai.
- (9) Người đàn bà Vọng-Phu (của Trần-ngọc-Quyên) cỡi trướng nghĩ mãi, mới biết tác-giả để khóa thân như thế là thề tất cho người ta làm.

Xem bài tự'ong thuật ở' trang 3

NGƯỜI NHỎ ĐẾN LẠI VIỆC

Sinh phần của các ông ấy là: lâu to, bia lớn

Tế lễ

DỨC BẢO-ĐẠI đã bỏ lay. Là vị lay hạ phẩm giá con người xuống gần như loài vật.

Tuy vậy « lay » vẫn còn nhiều tín đồ mến yêu lắm.

Nhất là ở những đám tế thần.

Thành thử ra nhiều ông thần sống— như cụ Hoàng-cao-Khai, ông Nguyễn-năng-Quốc — vẫn nhận lay như thường mà không biết ngượng.

Các ông thần chết rồi cũng vậy.

Nghĩ cho kỹ, thì các ông thần chỉ là bày tôi của nhà vua, chịu sắc phong của nhà vua, như vậy, nhà vua đã bỏ lay, mà bày tôi lại không chịu theo lệnh thì hẳn phải tội khi-quân.

Vậy mong các ông thần sớm lĩnh ngộ bỏ lệ lay đi thôi. Các ông thần sống nên làm gương trước cho các thần đã chết.

Lệ « lay » lại còn lưu lại ở những đám thợ hay đám cưới. Vua đã không nhận lay, mà mình còn lay bố mẹ vợ, bố mẹ chồng, ông bà hay cha mẹ mình thì thực là một sự vô-lý. Nhưng nước Annam mình là một nước Văn-hiến ngàn năm, phải bảo tồn lấy sự kềm hèn, điều hủ tục mới là nước Nam ta chứ.

Có phải là nước có cái văn-minh hủ như nước Pháp, nước Mỹ đâu mà nghĩ rằng: việc vui mừng như đám cưới đám thọ chỉ nên mở tiệc ăn mừng cho vui.

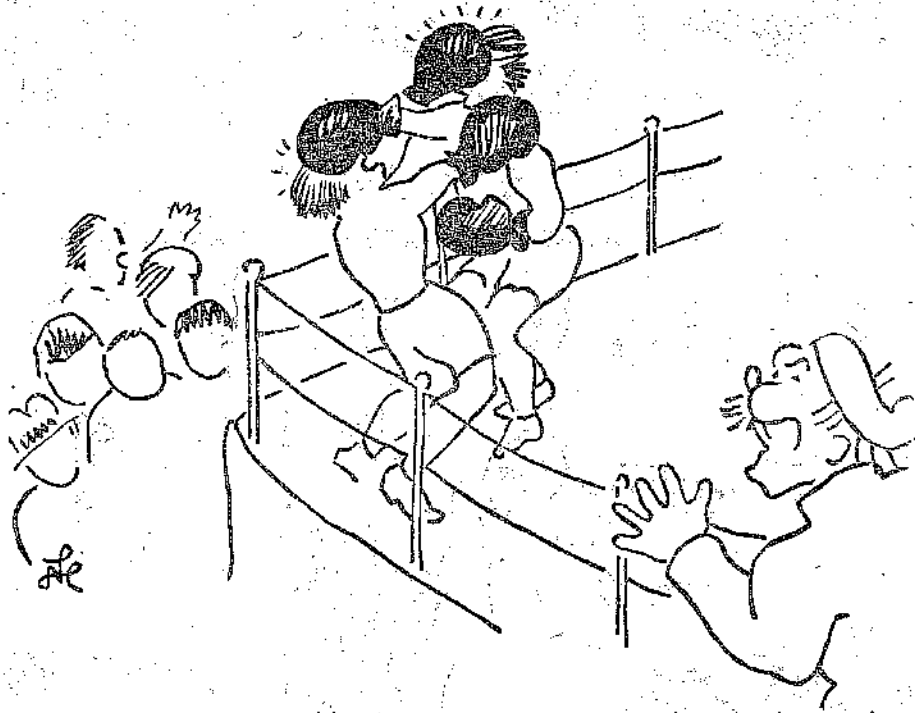
Ông huyện Ngươi Điện đến thuyết

O hội quán hội Lạc-bằng thành Nam vừa mới có một trò mới: ông Huyện Mỹ-lộc Nguyễn-văn-Điện

Vì cần một ít số báo Mùa Xuân năm nay để gửi cho mấy bạn mua năm mất báo, nên chúng tôi định mua lại độ 20 số báo Mùa Xuân có đủ cả hai phụ bản.

Vậy ai có xin đem lại tòa báo. Sẽ trả nguyên giá 0\$20.

P. H.

LÝ TOÉT — Thôi, hơn thua mà làm gì, nên dĩ hòa vi quý là phải.

diễn thuyết về nho-giáo. Ông Điện yêu nho-giáo lắm, rày công nghiên-cứu đã lâu, nay mới lên diễn đàn để tổ cho các sĩ-tử-tập-tên đi thi kỳ tuyển tri-huyện nay mai biết rằng các ông huyện cũ cũng đều là người nội chưa được câu « nôi đồng nấu ốc, nôi đất nấu ốc ». Trước hết, ông bàn đến « chân-lý đạo-nho », bảo rằng đạo-nho đủ cả thiên-đạo, địa-đạo và nhân-đạo k nhân-đạo thì lấy trời làm tinh-thần, đất làm vật chất mà chằm chằm chờ hợp đạo « người ».

Cái đạo gì mà lạ lùng kỳ-quặc như vậy, linh-thần là trời mà vật-chất là đất.

Rồi ông bảo văn-minh nho-giáo đã phát-minh ra hết thảy những điều phát-minh của tây-phương.

Thí dụ như cách-trị Thái-tây đều do thái-cực, Âm-dương, ngũ hành, bát quái mà ra cả.

À rá vậy.

Ông lấy một tí dụ theo sách nho, âm-dương giao nhau sinh ra sấm chớp, còn theo tây thì âm-điện dương-điện gặp-nhau mà sinh ra.

Thật lỗi ông Điện, Âm-dương gặp nhau mà sinh ra được óc ông Điện là cùng, chứ sinh sao ra được điện thật. Là vì âm-dương chẳng là cái quái gì cả, mà là cái quái gì cũng được.

Thiên văn.

KHOA thiên văn, theo ông, sinh ra bởi « tiên-thiên bát quái viên-đồ ». Ông bẻ cổ cô-ly-luận một cách oanh-liệt lắm.

Tiên-thiên đồ hình tròn.

Các vị tinh-tử hình tròn.

Vì thế nên m'ri chuyện vãn được.

Vậy người ta muốn lâu bền thì tính nết cũng phải tròn.

Vậy tôi dám chắc rằng tính-nết ông huyện Điện tròn như hạt mít nên ông mới « chuyên-vận » được từ huyện Mỹ-Lộc đến tỉnh lý Nam-định vậy.

Ông lại vãn cổ cô-ly-luận một lần nữa mà bảo rằng:

— Nhật nguyệt xoay vần mãi không sai lệch là vì phải có trung tâm điểm như bánh xe phải có cái trục. Vậy người ta muốn trọn vẹn phải nhờ có con tâm.

Lý luận vậy thay. « Con người trọn vẹn » của ông huyện Điện hẳn là phải như thế này:

Như vậy, chỉ có ông huyện Điện hay người say rượu mới có cái can đảm làm một « người trọn vẹn ».

Dung hòa...

KẾT luận, ông bảo đạo lý cô chân lý nên sáng như mặt trời-mặt trăng (mặt trăng thì đúng hơn) có tinh thần nên trường thọ vì cân-khôn: trời đất còn, đạo-nho còn, đạo-nho còn, hủ tục còn, bủ tục còn, ông Huyện Điện cũng còn, chỉ có điện-thấp đèn là mất.

Theo ông, bảo tồn Nho-giáo, sẽ tránh được những nạn này:

1) Tự tử, vì đạo-nho lấy thân mình làm trong.

Sinh phần của bọn thường dân là: cái áo quan

Ông làm như không có đạo-nho, thì thiên hạ tự tử chết hết, chỉ còn độc một mình ông Điện.

2) Bại hoại phong hóa vì đạo-nho nói « tu là cõi phúc tình là giày oan ». Đạo-nho nào nói thế, chỉ thấy cụ Nguyễn-Du nói thế mà thôi. Mà « tu » đây nào có phải là « tu thân » của Đức-Không, chỉ là « tu hành » của nhà sư. Ông huyện Điện có lẽ cho nhà sư với nhà nho cũng vậy.

3) Kinh tế khủng hoảng, vì đạo-nho cần sự tiết kiệm. Lập-lập một cách chắc chắn như vậy, nhà nước còn đợi bao giờ mới mời ông Huyện Điện ra để giải-quyết kinh tế khủng-hoàng cho nước Nam ta. Ta vốn có nhà kinh tế đại tài mà không biết, để mai một mất cả anh hùng. Hoài của!

4) Thừa nhân tài, vì đạo-nho không chuộng hư danh, chỉ chuộng thực nghiệp.

Đến câu này, thì chịu không hiểu ông huyện Điện định nói gì, mà có hỏi ông huyện Điện xem ông có hiểu gì không thì chắc ông cũng ngượng điện mà trả lời rằng không.

Kết-cục, ông bảo dung hòa cũ mới khác nào như cỏ thụ khai hoa đủ sắc lẫn hương, kết quả sẽ phi thường... Ví dụ như cây dâm-bụt cần cối nổ cái hoa nhỏ sư như hoa thủy tiên của ông Tiểu mà chẳng có hương gì cả.

Tứ lý

THI NÓI KHOÁC

Bắt đầu từ kỳ sau, bản báo sẽ đặt một cuộc thi nói khoác. Mỗi bài dự thi không được quá 15 gióng. Phải có lý, có duyên và khéo.

Bản báo sẽ lấy một cái bè bằng si m'ri đem núi Hi-mã-lạp-sơn dặt vào đây để tặng người nào chiếm giải nhất đem về làm núi non bỏ chơi.

P. H.

THUỐC LÂU HỒNG-KHÊ

Bệnh lâu mới mắc phải, hoặc bệnh đã lâu chữa không rút noc, mỗi khi uống rượu, thức đêm, trong người nóng nảy, lại thấy trong nước tiểu có vẩn, uống thuốc này đều thời rút noc. Thuốc đã mắc khỏi, lại kháng công phát, nên được anh em chỉ em đồng bào tin dùng mỗi ngày thêm đồng. Có người lấy, người tau cũng nhiều người uống thuốc này được rút noc, công nhận rằng không thuốc nào hay bằng thuốc lâu Hồng-Khê. Giá 0\$60 một ống. Bệnh hạch lên sởi, nóng rét, đau xương, rất thit, rục đầu nổi m'ri, ra máu gà, hoa khế, phá lỗ khắp người, uống một ống thuốc là liền liền. Thống hai sinu dục. Cũng 0\$80 một ống. Xin mời quý họ lại hoặc viết thư về, lập tức có thuốc gửi nhà giấy-thếp đến tận nơi.

HỒNG-KHÊ ĐƯỢC-PHÒNG, 88, Route de Huế (sẽ cửa chợ Hôm) HANOI — Téléphone 755

ĐẠI-LY — Haiphong, M. Bức 73, Belgique — Namđịnh, Ich sinu Đương, 190, phố Khách — Sơn-tây, Xuân-Hai libraire Lao-son — Cao-Bằng, Vinh-Hưng, 58, phố Thôn Yên-bay, Đông-Toàn — Lào-Kay, Đại-An — Vinh-Huê, Tourane, Bazar Bât-Tiên — Saigon, Đức-Thắng, 148, Albert-le-Dakao — Phnompenh, Hồng-Bàng — Nha-trang, Sưu-giang, 12, Rue Marché — Vientiane, maison An Ba. Còn nhiều nơi nữa không thể kể hết, các nơi muốn mua hoặc làm Đại-ly xin viết thư về thương-lương.

PHONG TRIỂN LAM

1935

MÔNG hạt lạt, lạt cùng Tú-mở đến thăm phòng triển-lam, nhân tiện xuất hành một thử.

Tôi cứ vào phòng gặp trai, nhưng là trai Ấn-đô. Rõ đến phải bỏ ngay ba xu ra mua vé. May được cái vé màu đỏ kéo lại.

Muốn cuộc quan sát của chúng tôi có thể tự, chúng tôi bắt đầu coi từ phòng E ở tận cùng bên trái. Đi từ trái sang phải vẫn có lý hơn là đi từ phải sang trái, hay đi từ giữa vòng sang hai bên. Đó là một điều có quan hệ mật thiết đến khoa mỹ thuật.

Gian phòng E. — Tôi lưu ý nhất đến bức tranh sơn « cảnh mai con vịt » của họa-sĩ Lê-Phổ. Không phải là tôi lưu ý đến giá trị của nó đâu, tôi chỉ lấy làm khen ngợi cái thẩm ý của họa-sĩ mà thôi. Xưa nay, người ta cứ vẽ vẽ dây cành mai. Nhưng khoa-học dạy cho ta biết rằng cả là một con chim rất đẹp vì rất có ích. Vậy phải vẽ vịt dưới bóng mai mới thực có ý nghĩa. Chỉ hiếm một nơi con vịt trông mãi không ra con gì, sau phải có Tú-Mở đương đôi mực kính nhìn kỹ bảo cho, tôi mới biết nó là con vịt.

Dưới tranh con vịt là kiêu áo của cô Marie, với cái yếm giải tây của nó, trông rất đẹp, rất mới.

Ở phía trong bên kia có hai bức tranh của Đỗ-đình-Hiệp (chữ nho chưa là Đỗ-đình-Nghiệp). Một bức họa có gái ngồi vờ vờ như ai, và một bức vẽ mỹ nhân có cái đẹp « phù-dung như điện, liễu như mi ». Cả hai cô cùng mơ mộng buồn thiêu. Tú-Mở thì thầm bảo tôi rằng đó là hai cô Phụ-nữ ngồi nhớ hai tờ báo phụ-nữ, vì thế, nên hai cô buồn. Nhất là hai cô lại thấy người ta bầy ngay trước mặt mình liền tượng của Đông-Sơn đục bằng đá.

Gian phòng D. — Tú-Mở đứng ngắm mãi ba cô ngồi đánh cờ của Nguyễn-Anh mà Tú-Mở cho trong đó có cô Hồ-xuân-Hương là người hơi có họ với anh. Trong bức tranh « Đông vũ dạ đàm » cũng của Nguyễn-Anh, mấy cô ngồi đùn cái ấm đồng nước, người nào người nấy thân thể mỗi một, nét mặt ủ rũ. Thì đi ngủ đi có hơn không, nhất là ấm

nước lạt đun mãi không sôi, lửa cháy lò đờ không ngon, mà anh chèn chèn có thì pha nước vào đâu? Hay bốn cô cũng ôm nạnh ngồi sắc thuốc để nóng cháng?

Gần đây có bức tranh hai cô bị một thi thảm nói truyện của Trần-bình-Lộc. Tôi cứ tưởng họ lấy rày tại chỗ nhau.

Ngay bên, một người cưỡi ngựa đi mua rượu hỏi thàng bé con rươn hạn ở đâu, trông thực chướng giống một tí nào vì vẽ Tân-Đà già quá, mà sao Tân-Đà lại cưỡi ngựa?

Về khoa điêu-khắc, có người vẽ bao gạo của Trần-ngọc-Quyên to lớn bằng người thực. Khen thấy anh phụ gạo vào mãi mà không mỏi một chút đỉnh, nét mặt vẫn tươi như hoa. Tôi ngờ rằng có lẽ anh đang vẽ bao bông gạo.

Gian phòng A. — Anh ông Hoàng-trọng-Phu của Lê-Phổ treo chính giữa. Tôi tâm đắc khen đẹp thì Tú-Mở cười khà nói khôi hài: « Rõ khen phở mà tôi áo ! » Chỉ phiên một nỗi Lê-Phổ không treo lệch bức tranh về bên tay phải một tí để ông thượng Hoàng trông thấy từ sách của Tự Lực Văn Đoàn bày ngay trước mặt mà mua giúp cho vài quyển, cũng như ông Toàn-quyên Robin đã mua bức tranh « có em ngồi mơ mộng » của Tường-Lân và pho tượng « có Nhật yêu điều đặt bàn tay xinh xắn lên vai » của Ngọc-Quyên.

Ngoài những bức tranh quý giá trên kia ta nên dừng chân trước những tác phẩm của Tô-ngọc-Vân, nhất là bức vẽ con bê non trông ngon quá. Chắc hai người đàn bà trong tranh đang bàn nhau làm tại con bê để thưởng xuân.

Gian phòng B. — Mới thoát lời, chúng tôi gặp ngay tượng có « trần trường bên lên » của G. Khánh. Khốn nạn, gió lạnh làm cho da thịt có á đổ lên hơi-hởi. Mà sao đã bền lên thì không mặc ngay quần áo vào! Làm gì mà dừng cơ ro, đầu diêm đến buồn cười.

Trong gian phòng này, Cát-Trương có hai bức tranh: một bức vẽ bà Yên-hồ và một bức vẽ « Cùng hỏi cùng thuyền ». Bên cạnh là bức họa « ai-trời và ngày thơ » của Sin. Giá để là ai-trời và quả bưởi thì đúng hơn. Tú-Mở cười với quả bưởi làm, chỉ muốn lấy xuống bóc ra ăn, tuy đó là quả bưởi còn xanh.

Bên phía trong có bức tranh « để trời » của Mai. Cửa Mai-trung-Thị chữ không phải của cô Mai trong truyện Nửa-chàng-xuân-đâu. Ở giữa treo bức tranh sơn « ngồi nghĩ » của Lê-Yên. Ảnh sáng gieo xuống rất đẹp mắt, nhưng có lẽ đó là bức tranh « đi viếng mộ » thì phải hơn, vì người nào người nấy buồn rầu buồn rĩ ngồi lặng yên chung quanh một mộ đất cỏ mọc xanh rì.

Vào gian phòng B, còn ai nữa bỏ qua bức tranh « sư hổ mang » của họa-sĩ Nam-Sơn! Bà cô đương cây ở dưới ruộng thấy nhà sư ngồi nghĩ mát bên về đường liễu, vội khố ra chạy tít cả lại gần uốn mình uốn eo. Nhà sư giờ tay ra hiệu bảo đừng im cho ngài ngắm đề ngài vẽ. Đó là lời lời thoáng nghe thấy Nam-Sơn giảng cho mấy bà đến xem.

Bên cạnh là bức tranh « kiêu cách » của Ng.-đ.-Nàng: một cô á thướt-thạo để ghéch một củ g. lên bàn. Đừng thế mà không ngứa u? Ít ra cũng một chút chán. Lại bức vẽ cái lo võ nữa! Võ thì vứt quách đi, còn đem bày trong phòng triển-lam làm gì. Rõ lần-thần!

Gian phòng C. — Ta đang để ý đến những kiêu nhà dân quê của hai nhà kiến trúc triv danh Luyen, Tiếp và những kiêu khôi-hải của trào-phúng kiến-trúc sư Vũ-đức-Diên. Trong những kiêu nhà dân quê có một kiêu dựng bằng cao-thạch (trước đã có vẽ đang trong Phong Hóa) trông rất xinh! Mình nghĩ thầm: « Giá không có tiền nghìn, bạc vạn làm nhà ở thì ước sao thân hình được thu nhỏ su lại để ở vừa

cái nhà cao thạc này có lẽ cũng do tiền nhà là do đặt cho.

Trong những kiêu nhà của Vũ-đức-Diên có mấy cái chữ Pháp xin dịch ra sau đây.

« Cửa bài giặc, lời trang hoàng mặt trời, cốt nó hoa: ba lời lieu chính trong các kiêu nhà dân thời re-tien, mà người ta chép đi chép lại của nhau không bao giờ biết chán.

« Vài « hạt đậu đen » trong khoa kiến trúc: cửa lớn có hiên quay về phía tây để về mùa hè được hưởng thật nhiều hơi nóng. Về phía đông, cửa thực nhỏ để mùa hè không cho gió mát lọt vào ».

Trong gian phòng này lại có treo những bức « đang-tên » đơn theo kiểu của Cát-Trương và có bảy pho tượng bằng đất của Trần-ngọc-Quyên đắp người mẹ trần-trướng ôm con cũng trần-trướng ngồi đợi chồng. Vì thế, nhà điêu-khắc đặt tên bức tượng là Vợ-phu. Thương hai! trời lạnh thế mà cởi trần. Chung quanh mình thì biết bao người mặc quần áo da, ngoài lại khoác áo tơi dầy.

Thấy người thiếu-phu ôm con thơ rét mướt, tôi chợt nhớ đến bụng đói mà trời đã tối rồi. Liền lời Tú-Mở cùng ra về, tuy anh còn cứ quyen luyến mãi với bức tranh của họa-sĩ Nam-Sơn, mồm lẩm lẩm khen ba cô á béo chắc như cời đá.

Nhị Linh
Phóng-viên đạo tít

Một cuộc thi

Chúng tôi sắp xuất bản cuốn tiểu thuyết Đoạn-tuyệt của Nhất-linh.

Muốn cho bìa cuốn sách ấy được có vẻ thực mỹ thuật, chúng tôi đặt ra một cuộc thi xếp chữ bìa.

THỂ LỆ. — Dùng hai màu. Xếp toàn bằng chữ (chữ kê hay chữ nhà in) và nét gạch (caractères avec ou sans filet). Phải có những chữ này: 1. Tên tác giả. 2. Tên sách. 3. Dấu hiệu Tự-lực-văn-đoàn và 4 chữ Tự-lực văn-đoàn. 4. Nhà xuất bản đời này. 5. In lần thứ nhất (có hay không cũng được) 6. Bìa rộng: 13cm — 20cm, (chỉ xếp chữ ở mặt bìa và gáy bìa).

Giải thưởng: nhất: 10\$00

2 giải nhì: một năm báo P. H.

Gửi về: Nhà xuất bản ĐỜI NAY
N° 80 AVENUE GRAND BOUDDHA, HANOI

Hạn gửi đến 20 Mars 1935

Nhà xuất bản ĐỜI NAY kính cáo

HAY NHẤT, DANH TIẾNG NHẤT TẠI SAIGON?

II. — Thuốc Điều - kinh bạch - đới, là một phương thuốc hay hơn hết, các bà lấy khí huyết làm căn, nếu khí huyết hư thì sinh ra trăm nghìn bệnh, là tại kinh không đều, từ cung hư hàn hư nhiệt, cùng hơi độc máu hư nhiễm vào, hay là sinh đẻ nhiều lần hư hỏng não động từ cung, sinh ra đau trắng dạ dưới, đau thất ngang lưng, hai bên hông, huyết trắng ra nhiều, lúc vàng, lúc đục, có khi lẫn máu, lẫn máu đen. Nên dùng thuốc này sẽ đỡ ngay, trong người béo da thịt hồng hào, giá thật rẻ, mỗi gói 0\$30, nửa là 1\$50, một tá 3\$00.

Hai thứ thuốc trên đây đã cứu không biết mấy nghìn người rồi nên Chánh phủ Pháp ở Nam-kỳ mới phê bằng ngày 23 Janvier 1923, thi quý ngài hiểu rõ hay dở thế nào. Có bán tại: Nhatrang: Mộng lương, Quinhon: Hồ văn Bá, Quảng ngãi: Trần Cảnh, Quang nam: Trần huyện Mai, Touraas: Nguyễn hữu Vinh, Faisoo: Hoàng đức Vĩnh Hús: pharmacie Vĩnh Tường

Quảng trị: Thống Hoat, Vinh: Sinh Huy, 59 phố Ga, Thanh hoá: Nguyễn đình Văn, 74, Grand' rue, Nam định: Việt Long, 28, rue Champaux, Baiphong: Nguyễn văn Minh, 20, B° Bonnal, Hanoi, Nguyễn văn Đức, 11, rue des Caissees và khắp Bắc, Trung, Nam, các nơi buôn thuốc Annam ta đều có bán.

Mua buôn, lãnh đại lý do: Pharmacie ÔNG-TIÊN Annam được phòng, 82-84-86-88, rue P. Blanchu Pratonage Phú-nhuận - Saigon (Cochinchine)

HỒI THƯ SÁU

*Thất tình đàn, Gia-Cát cầu phong,
Tam giang khẩu, Chu-Du phóng hỏa.*

NÓI về Lưu-huyền-Đức từ khi đón được Gia-cát-Lượng tích thảo đồn lương mưu việc lớn. Tào-Tháo muốn thôn tính Kinh-châu, bèn sai Hạ-hầu-Đôn đến đánh. Đôn bị Không-Minh dùng hỏa công đốt phá ở đồn Bắc-vọng, thua to. Tào-Tháo cả giận cất đại quân 50 vạn đến báo thù. Lúc đó Lưu-Biêu chết, em vợ là Thái-Mạo đầu tờ đi chúc đi, chuốt ngói của con cả là Lưu-Kỳ, lập con thứ là Lưu-Tông, rồi sai Lưu-Tông đem Kinh-châu ra hàng Tào.

Lưu-Bị thế cô, lui quân, giết dân chạy về Giang-hạ. Triệu-Vân một mình phò Á-Đầu, sông pha trong trận Tào, chém giết tướng Tào hơn năm mươi viên, lúc lọt khỏi trùng vi, áo chiến bào nhuộm đầy máu.

Chạy đến cầu Trường-hãn, gặp Trương-Phi cầm ngang ngọn sà-mâu, liền kêu lên rằng :

— Dục-Đức cứu tôi với.

— Tử-Long đi mau, quân đuổi sau đã có ta đối địch.

Nguyễn Trương-Phi có sai hơn hai mươi quân kỵ đem ngựa rong ruổi khu rừng cạnh cầu Trường-hãn cho bụi bay mù mịt và đem vài trăm chiếc pháo thăng thiên và pháo sủi nổ đốt để làm nghi binh.

Một lúc, xe tăng, xe thần công và lính tráng hồng súng dần dộ kéo đến phía tây cầu Trường hãn. Tháo cùng chư tướng phi ngựa đến vừa định ra lệnh tiến quân, thì Trương-Phi đã quát to :

— Ách cha la chi vi!

Tiếng hét như tiếng hú của chàng Tarzan, làm cho quân Tào rùng mình, sồn gáy.

Tháo vội sai bỏ lọng đi, quay lại báo tá hữu :

— Tướng hùng hổ cầm sà-mâu kia hẳn là Trương-dục-Đức nước Yên. Trước ta vẫn nghe Văn-Trưởng nói : Đục-Đức trong chỗ trăm vạn quân, lấy đầu thương tướng như chằm điều thuốc lá. Ngày nay mới gặp, không nên khinh địch.

Nói chưa dứt lời đã thấy Trương-Phi, trợn mắt hét lớn :

— Đờ-mi tua ! oách !

Rồi quay lại hô quân :

— Tiến lên, nhanh! giết hết đi, mau! A na, văng, hứ!

Tiếng hét vừa dứt, Hạ-hầu-Kiệt đứng bèn Tào-Tháo sợ quá vỡ mắt, ngã lăn xuống dưới ngựa mà chết. Tào quay ngựa chạy, các tướng và quân sĩ cũng ủa nhau chạy như vịt.

Trương-Phi mang quân về Giang-hạ với Huyền-Đức. Ở Giang-hạ, Không-Minh bàn với Huyền-Đức rằng :

**TAM QUỐC
TÂN THỜI
DIỄN NGHĨA**

(Tiếp theo)

— Quân Tào thế mạnh, quân ta khó đương nổi. Tôi xin đáp tâu sang Đông-ngô, uốn ba tác lưỡi, khiến cho nam-bắc phải nuốt lẫn nhau, ta ở giữa kiếm lợi.

Huyền-Đức mừng lắm, sai bộ ngoại giao đánh giầy thép báo cho Tôn-Quyền biết trước để tiện việc đón tiếp.

Hôm sau, Không-Minh đi mua vé khứ hồi đáp tâu thủy sang Giang-đông hội nghị.

Xinh xịch tàu màn xếp ở Sài-tang. Lỗ-Túc ngoại-giao tổng-trưởng của Đông-Ngô ra đón tận bến, rồi cùng lên bộ. Lúc đó, hai mươi một phát súng thần công nổ chào mừng. Nhân dân đến xem đông như kiến cỏ. Họ thì thăm bảo nhau :

— Trông Không-Minh còn tốt mã hơn thủ-tướng họ Hit nhiều.

Lỗ-Túc đưa Không-Minh lên xe ô tô đến phủ Tôn-Quyền. Sau khi đã đứng cười mỉm để cho phóng viên các nhà báo chụp ảnh, hai người cùng vào phòng ngoại giao.

Hôm sau, các nhà báo đều đăng ảnh Không-Minh với câu hỏi xếp chữ rất lớn ở trang đầu :

« Ông tổng-trưởng ngoại-giao nhà Hán Không-Minh tiên-sinh sang đàm phán về việc hòa-bình thế-giới với Tôn-tổng-thống.

« Liệu có khởi sự chiến tranh không? »

Kể nghị hòa, người nghị chiến, nhân dân Đông-Ngô đều nao động. Trong nghị trường, ông chủ tịch Trương-Chiêu nhóm cuộc hội đồng bất thường để bàn việc lớn. Đàng Trương-Chiêu, Ngu-Phiên, Bô-Chất, Lục-Tích, Tiết-Tông, Nghiêm-Tuân

chủ hòa, lấy lẽ rằng thiên hạ sinh linh bao phen bị binh lửa, chỉ nên mua chuộc lòng Tào-Tháo mà tránh việc can qua. Đàng Chu-Du, Trình-Phổ, Hoàng-Cái, Cam-Ninh và các võ quan đều bàn nên chiến tranh.

Nghị viên còn đương phân vân thì Không-Minh đến diễn thuyết. Trước máy truyền thanh, Không-Minh theo gương ông Doumergue đứng hùng hồn bàn đến hòa-bình thế-giới và cuộc chiến tranh sắp phải có.

Đàng Trương-Chiêu đứng dậy phản đối rất kịch liệt. Tình thế đương căng, bỗng có điện tin của Tào-Tháo gửi đến. Lỗ-Túc cầm điện tín đọc to lên rằng :

— « Cô sắp sang chiếm Giang-đông Stop—Mau đem nộp Đại-Kiều, Tiêu-Kiều Stop. Nếu không nộp sẽ đập đổ 6 quận, 81 châu họ Tôn Stop. Tào thừa tướng ký Stop ».

Chu-Du nghe đọc xong, lòng mảy mảy dựng ngược, nổi giận hét to lên rằng :

— Túc cha chả là túc này! giặc Tào lão thật, dám khinh miệt cả Giang-đông ta, cái quốc sĩ này không rửa không xong.

Không-Minh giả tăng hỏi :

— Xưa chúa Thuyền Vu xâm phạm bờ cõi, vua Hán còn đem công chúa gả cho để cầu hòa, nay tiếc gì hai cô con gái soàng?

Du nói :

— Té ra ông vẫn không biết. Đại-kiều là vợ cả Tôn-bá-Phủ tướng quân, Tiêu-Kiều là vợ Du!

Kỳ thực Không-Minh vẫn biết, vì chính Không-Minh đã sai Triệu-Vân mạo tên giả làm Tào-Tháo đánh giầy thép sang chọc tức nghị-viện Đông-Ngô.

Một lát sau, Tôn-Quyền xem điện tín, tức uất lên nói rằng :

— Ta cùng thẳng giặc già ấy không đội trời chung.

« Liên-ký ngay nghị định động ba quận, rồi tức khắc phái ngay người sang Mỹ mua năm trăm chiếc máy-bay, sang Đức mua ba trăm khẩu súng thần công 320 để dự bị việc chiến tranh, bắt nhân dân phải đứng yên mười phút để tỏ lòng quốc hận và đặt bài kỷ niệm ngày quốc sĩ. Rồi gửi liền tối hậu thư cho Tào-Tháo

Tào-Tháo tiếp được tối hậu thư định

ngày tiến đánh Giang-đông. Hôm ấy, Tháo thân cưỡi ngựa điem 83 vạn hùng binh, rồi xuống tàu chiến điem mấy vạn thủy-thủ đứng im phăng phắc chào mình. Tháo lấy làm đặc ý, sai mở tiệc, cầm ngang ngọn giáo, uống rượu trong tam quân, nhìn Hạ-khẩu ở mé tây, Sài-tang ở phía đông, núi Phàn-sơn ở phía nam, rừng Ô Lâm ở phía bắc, hỗn bễ bát ngát, nói lớn rằng :

— Chu-Du, Gia-Cát kia ! chúng mày không biết tự lượng dám đem sức sáu, kiến chực đánh đổ Thái-sơn, sao mà ngu dại đến thế!

Nhân quay lại báo các tướng :

— Ta năm nay đã 54 tuổi, vì lấy được Giang-đông sẽ đem Đại, Tiêu, Kiêu về Đông-tước dài vui tuổi già, ấy là ta mãn nguyện.

Nói xong sai người bắn súng thần công mừng rồi cười khanh khách tỏ ra thái độ rất kiêu.

Chợt có chiếc tàu bay bay vù vù về phía nam.

Tháo hỏi, tá hữu đáp :

— Đó là con chim quạ lớn, thấy bóng trăng tỏ, tưởng trời đã sáng, nên lia cánh mà bay kêu.

Tháo cả cười, cầm giáo hát rằng :

*Sao thừa, trông sáng lạ,
Thẳng cánh về nam, con quạ bay!
Tàu bay hay quạ,
Quạ hay tàu bay?
Không là quạ nên ta say,
Mà ta không say!
Chắc không phải con tàu bay!*

Tháo hát xong, mọi người họa theo, đều lấy làm vui vẻ. Bỗng có thám mưu Lưu Phúc-liên lên nói rằng :

— Thừa-trông say rồi, chính là cái tàu bay.

Tháo nổi giận đâm Phúc-chết thẳng.

(còn nữa)

Từ Ly

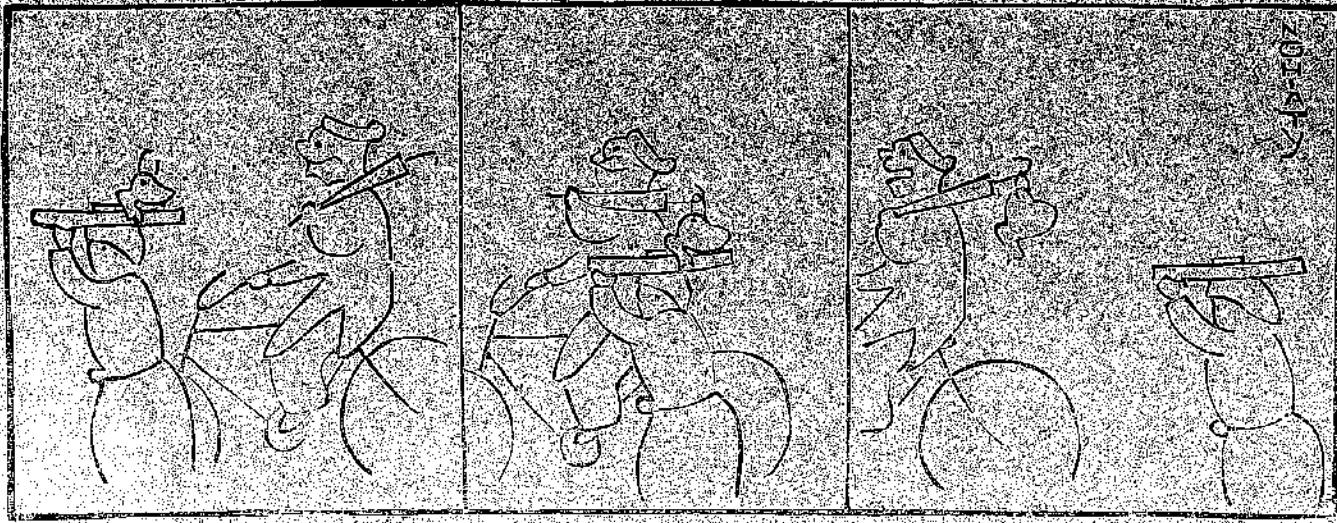
CHƠI XUÂN

Chơi xuân nên vương phát gai — Thuốc Lê-huy-Phách có tại lần này — Uống vào bệnh khỏi liền ngay.

Hiệu thuốc Lê-huy-Phách, chẳng nói ai cũng rõ là một tiên thuốc có lịch sử xưa nay. Hiệu này có nhiều thuốc hay để chữa những bệnh liên thời: lâu, giang mai, ba cam, thứ thuốc Tuyết trắng số 12 (giá 05/10) và 85-quả-tang số 22 (giá 1/300) của hiệu này đã đi qua địa phương công nhân là: độc nhất vô song vì tất cả thứ thuốc này nhứt rất mau khỏi những người sau khi khỏi bệnh lâu, giang mai mà còn thấy đau ngứa ngứa, mủ mủ, và tai, miệng lưỡi rất thối, tiền thiên vãng, đục, có vẩn, nốt quy đầu và như dơi nói ở trong. Các thứ thuốc của hiệu này đều đã phân chất (analyser) kỹ càng. Chất thuốc ếm đảm không công phát, không hại sinh lực cũng sức khoẻ. Ai có bệnh chỉ nên lại hiệu thuốc Lê-huy-Phách mà dùng thuốc là chắc khỏi phải mất mặt mất mạng.

Lê huy Phách, Tonkin — 12, Route Sinh Tu — Hanoi

ĐẠI-LÝ CÁC NƠI: Saigon: Dương Văn Vy, 109, d'Espagne. Haiphong: Nam Tân, 82, Bonnal. Vinh: Sinh huy được điểm 59, Marechal Foch (phố ga). Huế: Văn Hoa, 37, Paul Bert. Quinhon: Trần Văn Thăng, avenue Khải Định. — CÁN-NHIỆU ĐẠI-LÝ CÁC NƠI.

Tha hồ mà nhâm rượu.

Ở đây như ở các nơi khác, nếu người
học qua thì có thể nói họ là người
nghiêm túc.
Còn về việc này, ông nói là anh
sợ hay.

Từ Ly

BÁO ĐÔNG-PHÁP

Ôc khôi hài của ông Hoàng-hữu-Huy

O Ông Hoàng-hữu-Huy là một khôi-ôc khôi-hài. Mà những lần đăng trong báo Đông-Pháp cũng đều là tin khôi-hài cả.

Ái cũng công-nhận là thế, (đây có ông Huy là không biết nữa thôi).

Vì không biết, nên ông mới chờ ra những tờ « phụ-hước hi-hước ».

Nếu ông biết ra, thì ông cứ in ảnh ông vào đây cũng đủ làm người ta cười vỡ bụng.

Nhưng ông lại muốn tỏ ra rằng ông cũng biết trao-phúng là thế nào. Nên ông mới đăng một bài đầy những vị hi-hước đại-khai như thế này :

« Ông Khải-Hưng xuất-bản cuốn « Tiếng suối reo ».

« Ông B. B. (tên tây) xuất-bản cuốn « Tiếng thông reo ».

« Rồi các văn-sĩ khác cũng tuyên ngôn :

« — Tôi xuất-bản cuốn « Tiếng sấm reo ».

« — Tôi xuất-bản cuốn « Tiếng vịt reo ».

« Nhưng nếu đọc-giã làm « reo » cả, thì ai chịu « tiền in tiền giấy ? »

Đọc xong bài hi-hước ấy, ai không cười vỡ bụng thì chắc không phải là đồ đệ của cụ Hi-dĩnh.

Còn ông Huy, nếu ông sợ chữ « reo » như thế, thì ông nên cho xuất-bản cuốn « Tiếng... chết chệt ô-tô kêu » thì hẳn là không ai làm reo cả.

Ông « Huy » tặng « phú » sự thật

NGUỜI ta thường bảo báo hằng ngày hay đăng tin chó chết.

Duy có báo Đông-Pháp thì không bao giờ chịu đăng những tin ấy.

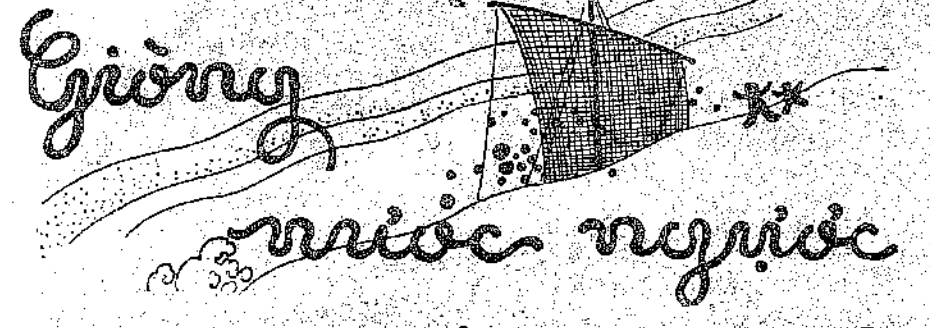
Thí dụ như câu truyện ảnh của ông Cát-Tường đăng lên báo Ngày-Nay. Ông Huy nhất định lưỡng rằng ông Cát-Tường đăng ảnh chỉ cốt để kiếm tiền..., cũng như ông nhất định lưỡng rằng ông thông minh.

Nhưng sự thực, ông Cát-Tường gửi ảnh giúp không báo Ngày-Nay.

Nhưng ông Huy cậy có ông 'chủ-nhiệm tên là « Ngô-văn-Phú » nên ông tặng - « phú » cả sự thực.

Mà ông cũng tặng-phú cả sự thông-minh.

Từ Ly

CỤ TRỜI THỦ ÔNG PHẬT

(Đệ vinh bức tranh của Nam-Sơn bày ở phòng triển lãm năm 1935)

Chăm chọc trên chín tầng mây tỏa,
Đức phát Thích-Ca ngồi tĩnh tọa.
Mình mặc áo màu « súc-cu-la »,
Vai khoác cà-sa Aram-mãnh và :
Trên đầu rực rỡ vòng hào quang
Tròn xoay tựa hồ cái nón lá.
Tâm hồn vợ vắn cõi hư vô,
Ngài nghĩ trăm ngàn về đạo cả.
Trí đương suy tính tìm đường tu,
Tu cho phúc đức mau thành quả,
Tu cho lên tới cõi Nát-bàn,
Thoát ly ra khỏi vòng sinh hóa,
Đề mong cứu vớt đám chúng sinh
Khỏi kiếp trầm luân, đời được thỏa.
Ngài lim chần lỵ, còn miên man,
Bồng đầu thấy hiện bá cô ả,
Thần thể trần trường đứng nhón nhơ,
Mặt mây trơ tráo lóc bồng xõa,
Vù vù thôn thện, đôi lông ngóng.
Dơ dáy, đại hình, thực dĩ lỏa.
Cỏ nào cũng thịt bấp, vai u,
Người chắc nhìn nịch như cối đá.
Mon men trước mặt đức Thích-Ca,

Ba cô định giờ ngón suông sả...
Một cô dang bó hoa mào gà,
Một cô ống eo như nhảy múa,
Còn cô thừ ba, bạo đản hơn
Mon men ý chừng muốn găm gà.
Đó là quý cái của nhà Trời,
Sai ghẹo Thích-Ca để thử dạ...

Cụ Trời đã tham, nhưng chẳng tính.
Tôi dám chề cụ khù-khờ quá !
Bồng-lai có thiếu gì tiền nga,
Mà không kén được mấy cô khá.
Lại đi chọn những đồ ma-lem,
Hình dong cục kịch, kềm tao nhã,
Mặt trơ như thớt, không chút tình,
Kềm vẻ tươi cười, kềm lời lẽ,
Chỉ trơ cây thịt đứng tỏ hổ,
Dàng điệu vụng về hết chỗ tả —
Đến ngay thẳng tôi, kẻ trần phàm
Còn không cảm hứng tí nào cả,
Trách chi đức Phật chẳng chuyên lòng,
Tọa thị diêm nhiên, có gì lạ...?

Tú Mỡ

NHỤ HOÀNG VĂN TẬP

SAU khi đặt cuộc câu đối phúng sòng ông Trần-tán-Biêu là người có biệt tài làm đến tuần-phủ, báo Trung-Bắc thuê thập các văn thơ của ông ấy để cho ai nấy biết rằng ông Trần lại còn là một nhà thi-sĩ.

Bắt đầu đăng — lẽ tự nhiên — là bài hát nôi của ông Trần tán ông Hoàng-trọng-Phu đi tây về. Thật là một áng văn chương kiệt tác, nhờ nó, ông Trần ngay sau có thể liệt vào hạng Lý-Bạch, Đỗ-Phủ được.

Chim bay hãy đứng lại, vượn vù hãy im kêu, xe ô-tô hãy thôi xin-hịch, để mà lắng nghe :

MIÊU :

Âu du mừng Cụ cuộc đi
Mình vì sức khỏe, nước vì ích chung.
Mình già, nước trẻ đang mong,
Mọi người để mắt đều trông Cụ về.
Khi về vầy bọc quanh xe
La-ga chát lồi, Ba-lê hỏi quá.
Năm tay Cụ cũng cười khà
Rằng nhờ hồng phúc nước nhà bình an.

Tuyệt! tuyệt hay! khen rằng đáng giá thịnh đường...

Nhưng ông bảo ông Hoàng-trọng-Phu sang Pháp vì ông ta và vì nước nhà còn có lẽ, chứ ông bảo ông ta già mà nước nhà trẻ thì ông có lẽ chưa đọc lịch-sử: ông nên về xem quyển « Annam sử lược » của ông Trần-trọng-Kim soạn sẽ biết nước ta già đã hơn hai nghìn năm rồi.

Đến lúc ông bảo mọi người vầy bọc quanh xe ông Thiếu ở la-ga Hàng Cỏ hỏi quà Ba-lê, thì ông quên mất tôi: thật quả là tôi hơn đó không có mặt

LIBRAIRIE NOUVELLE

PLACE NÉGRER HANOI

Có bán đủ báo chí, sách, vở và các đồ dùng của anh em chị em học sinh. Tuần lễ nào cũng có báo và tạp chí ở bên Pháp sang. Có giấy viết thư thượng hạng, lịch sự đủ các mẫu và các format.

HÀNG RẤT TỐT ĐẸP — GIÁ CỰC KỶ RẺ

THẦY TƯƠNG

MINH NHƯ KÍNH

lại mới sang

Năm ngoài thầy đã nổi danh ở Hà thành. Thầy về Tàu thăm nhà nay mới sang. Thầy cũng đã từng đi du lịch các nơi như Xiêm La, Ai Lao, Cao Miên, và Trung Nam Bắc Kỳ, ai cũng biết tiếng thầy học đạo chính tông, rất tinh tường về khoa tướng số.

Trong đời người cần phải biết những điều quá khứ, vì lại như muốn tránh giữ, gặp lành tài lộc may mắn thế nào, muốn mang con cái, cầu việc hôn nhân—gia trách âm phần, vậy ai muốn rõ nên mau mau tìm đến thầy, thầy sẽ đoán cho mà nghe. Giá cả tình phải chăng. Hiện thầy Minh như-Kính ở 55 phố Hàng Đào, Hanoi.

TIEU SON TRANG SI.

(Tiếp theo)

LÊ BẢO võ tay cười :
— Sư cụ hồ mang, tối rước
gái về chùa rồi!

Phạm Thái buồn rầu, chấp tay nói :
— Nam mô a di đà phật ! nhưng rồi
sao nữa, thưa hiền huynh ?

Quang-Ngọc kể tiếp :
«Chàng tuổi trẻ đã toan cầm kiếm
xông ra thì lại nghe có tiếng — tiếng
sư cụ — hỏi một người thứ ba vừa đi
lời :

« — Hân ta ra sao ?
« Tiếng trả lời của sư bác :

« — Bạch cụ, hân ta nằm trong
buồng quan cũ. Xin cụ nên đề phòng,
hân ta giới võ lâm kia đấy ! »

« Hai người còn nói nhiều, nhưng
chàng tuổi trẻ không nghe rõ, vì họ
nói nhỏ. Nhưng ý chừng sư bác thuật
lại cuộc đánh nhau vừa xảy ra, vì
thấy người thiếu nữ khúc khích cười
có dạng chế nhạo. Sư cụ nói to :

« — Được ! để nó đấy, ta sẽ sẵn lòng
đưa nó về cực-lạc thế giới.

« Bây giờ, ba người đi ngay sát cửa
phòng chàng thiếu niên nằm, sư bác
thí thẩu bảo sư cụ :

« — Hân ta ở trong này, nhưng chắc
đương ngủ say ».

Có thiếu nữ không biết thích
chi điều gì, võ tay cười vang,
cười ngả cả vào cánh cửa phòng đến
râm một tiếng. Sư bác vội vàng sủa
tay bảo : « Se sẽ chứ, kéo hân ta thúc
đẩy thì nguy bấy giờ.

« Thiếu nữ vẫn cười :

« — Sư cụ sợ gì thằng nhãi ranh ấy,
phải không bạch cụ ? »

Sư cụ được gái khen, phỏng mũi :

« — Phải ! ái Khanh nói rất phải.
Ngũ ấy vị tất đã chịu nổi nửa chùy
này.

« Vừa nói vừa giơ ra một cái chùy
đồng nặng. Sư cụ lại nói :

« — Nhưng ái Khanh ạ, bây giờ ta hãy
cùng nhau hưởng cuộc ái-ân đã... »

« Thiếu nữ nũng nịu :

« — Không, bao giờ sư cụ giết được
tên hỗn xược ấy, em mới chịu nghe lời.

« Tức thì cánh cửa phòng mở toang,
chàng tuổi trẻ xông ra, tay múa kiếm,
miệng thét :

« — Có ta đây ! »

« Sư cụ cũng khoa chùy lên đối
địch. Trong khi ấy thì, lạ lùng xiết
bao, cô thiếu nữ nhân lúc bất ngờ rút
ngay dao dẫu ở trong bọc ra thì cho
sư bác một nhát trúng ngay giữa họng,
vằm vật xuống đất chết tươi. Rồi nàng
quay lại giúp sức chàng tuổi trẻ. Thấy
nàng trong tay chỉ có một cây đoản
dao, không đỡ nổi cái chùy nặng của
sư cụ, chàng tuổi trẻ vội kêu :

« — Cô lùi ra, cứ một mình tôi cũng
đủ giết nổi thằng sư hồ mang này rồi.

« Nhân lúc chàng đề ý đến cô thiếu
nữ, giữ mình không được kín, nhà sư
nhằm trảng thanh kiếm chàng cầm
giáng xuống một chùy hết sức mạnh,
khiến kiếm văng ra. Tinh mệnh chàng
sắp bị nguy thì cô thiếu nữ liền múa
tít lưỡi đoản dao xông vào cứu viện.
Cái cử chỉ hào hiệp ấy giúp chàng tuổi
trẻ đủ thời giờ nhặt thanh kiếm để lại
sẵn vào đánh nhà sư. Chàng tức vì đã
bị nhà sư làm mất thể diện ở trước
mặt má hồng, nên chàng ráng hết sức
bình sinh, rỏ hết võ nghệ ra đối
địch, bởi thế, chàng bao lâu cô thiếu
nữ nghe thấy chàng hét lên một tiếng
rất lớn, rồi nhảy bổ vào đâm nhà sư
một nhát xiên từ ngực sang lưng... »

« Lê Bảo cười :

« — Thế là cả sư cụ, lẫn sư bác cùng
được lên Nát-bàn châu phật.

Quang Ngọc cũng cười nói :

« — Họa chẳng xuống địa ngục châu
vua Diêm-vương.

Phạm Thái mơ màng dăm dăm nhìn
hỏi :

« — Còn người thiếu nữ ? »

Quang Ngọc thần nhiên đáp :

« — Tức Nhị-nương.

Phạm Thái kinh ngạc :

« — Nhị-nương ? »

« — Phải, Nhị-nương. Mà người thiếu
nữ là Nhị-nương thì có chi lạ ? »

Lê Bảo ngờ ngạc hỏi :

« — Nhị-nương là ai vậy ? »

« — Rồi hiền đệ sẽ biết.

« — Vậy bây giờ ta hãy uống mỗi
người hai chén rượu để chúc thọ Nhị
nương đã ! »

« — Lê hiền đệ nói rất phải.

Ba người cùng vui vẻ nâng chén. Lê
Bảo lại hỏi :

« — Thế rồi sao nữa ? »

Quang Ngọc mỉm cười đáp :

« — Rồi chàng trẻ tuổi trở nên sư ông... »

Phạm Thái nói tiếp :

« — Đạo hiệu là Phổ-tĩnh thiên sư,
phải chăng, bạch sư ông ? »

Trần quang Ngọc vẫn mỉm cười :

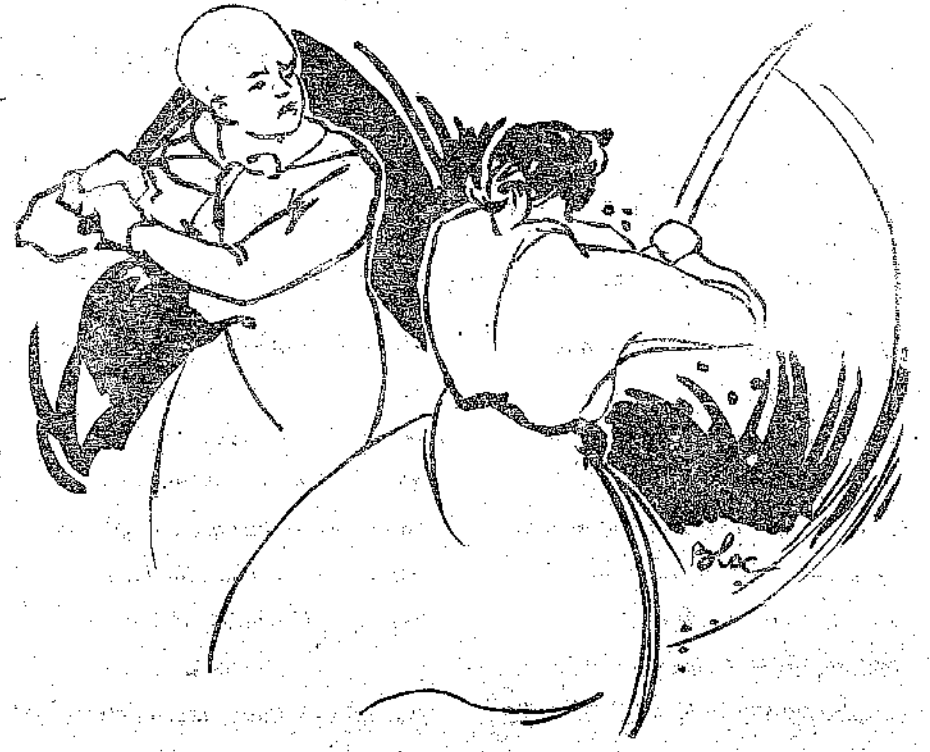
của **Khái-Hưng**

Phạm Thái từ nãy vẫn theo đuổi ý
nghĩ về Nhị-nương, tò mò hỏi :

« — Thế còn Nhị-nương ? Nàng không
nói truyện vì sao nàng lại để tên ác
tăng bắt về chùa ư ? Hình như nàng
cũng thông võ lược kia mà ? »

« — Phải, nàng rất tinh thông võ nghệ,
và cứ kẻ tay đôi đánh nhau, nhà sư
hồ mang kia cũng chưa dễ làm gì nổi,
nhưng vì nhiều lẽ, nàng muốn dùng
mưu mà giết tên ác tăng một cách kín
đáo, không để tiết lộ cho ai biết.

« Nguyên nàng là con gái quan binh
hộ thượng thư Nguyễn-dinh-Giản. Khi
Nguyễn-Huệ lên tiềm ngôi nhà Lê,
quan thượng thư vì theo không kịp
đức Chiêu-Thống, đánh phải quay về

« Ý thế. Giết xong hai tên ác tăng,
Nhị-nương cũng ngụ hữu xúc xạo đi
tìm bọn tiểu, tài chung, — tất cả năm
tên—đều ra quý xuống van lạy xin tha.
Ngụ hữu liền sai chúng khiêng hai cái
thây đem chôn ở phía bên kia đồi.
Đoạn, ai nấy lại đi ngủ, tuy lúc đó gà
đã bắt đầu gáy sáng.

« Từ hôm sau, Ngọc này ngấm
nhiên dùng đạo hiệu của nhà sư đã
tịch một cách phi-thường, nghĩa là
hiệu Phổ-tĩnh thiên sư. Ở vùng này,
nhiều người không ngờ rằng có xảy
ra sự biến gì hết. Một ít người biết
truyện thì lại làm ngờ, vì họ rất ghét
và rất sợ lão ác tăng kia, nên biết hân
bị giết, họ rất đời vui mừng. Bởi vậy,
ngụ huynh đây, bỏ trời, nhờ phật
tổ được yên-lành mà tu đạo nhiệm
mầu... »

« — Con ta không biết chết đi để
làm nhục môn hộ nhà ta, ta chẳng vì
tình phụ-tử nhỏ mọn, mà bỏ đại nghĩa
đầu ».

« Nguyễn-Huệ biết không dự nôi,
mới dùng mẹo bắt sống đem về. Nguyễn
thượng thư không chịu khuất mà chết.
Nhị-nương, bên thầy cha không kêu
khóc nửa lời, chỉ thì thầm khẩn thê
với linh hồn cha rằng : « Thủ này, sẽ
trả ».

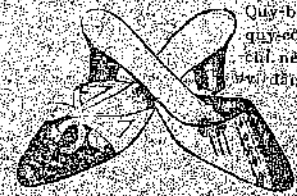
Tuyệt hết bệnh lậu, giang

KIỆN TINH TRIẾT NỌC

Thuốc KIỆN TINH TRIẾT NỌC số 68 của nhà thuốc **Bình-Hưng**, ai là người thông biết. Như các người phải chứng **Lậu-Giang**, ở nóc cơm lại, nước tiểu trong, khi vàng, hay thối đem, làm công việc gì thì mỏi mệt, bình như bình phật. Có người lại thấy đau xương, mình mẩy mỗi một, mà bệnh giang này giết thì, nỗi mệnh đó, cứ khi nào lại hay dùng. Thì dùng ngay thuốc KIỆN TINH TRIẾT NỌC giá 1350 một hộp là khi (bể 4 hộp, bằng 8 hộp) còn người bệnh mới phát (pegada ngaz) sưng, tức, buốt, đau, đi đại tiện, đang thì thuốc Lậu số 68 0350 một lọ, bằng 5, 6 lọ là khỏi hẳn.

Bình-Hưng 07, NEYRET, phố của Nam HANOI (xé chợ của Nam trong sang)
Có phát sách thuốc nội về các chứng bệnh, khắp mọi nơi, ai muốn xin hoặc hỏi về bệnh gì xin đính theo timbre 050b

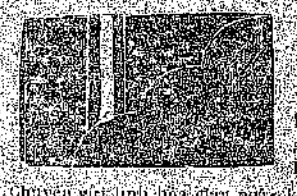
HIỆU DÂY LẬU NÀM KHÈO NHẤT BẮC-KY

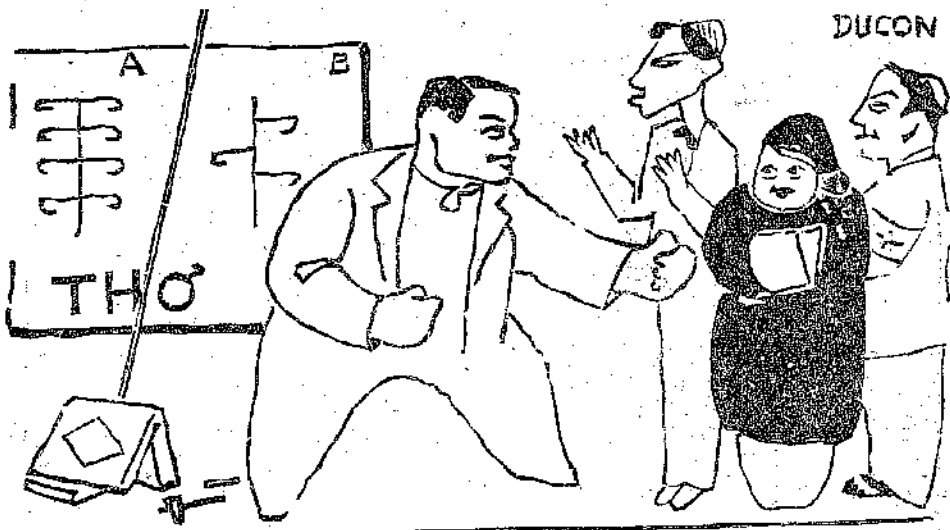
Quy-bà muốn lắng về nhà nhân lịch sự,
quy-cô muốn thêm phần yêu kiều diễm lệ,
chỉ cần dùng dây kim-thời-cổ-mỹ-thiết và
vòng kim-thời-cổ-mỹ-thiết của hiệu.

PHONG-TÀI

43, phố Xe-Điêu, Hanoi
CHI-ĐIEM
2 và 18, phố Hàng-Bè

Và nhận dịp lễ ngày 01-01-1950
bản-hiền xin hiệp quy, quy-cô 3
gia-rất, nó nhưng hàng làm vẫn có
bằng, xin chào các quý khách và
Chuyên gia (mỹ) hóa-giữ người khách Đông-Đương và nhân sự giúp
đỡ, quy-bà xin chào.

CUỘC DIỄN BÁO

Báo và... Sách chơi xuân
Cứ mỗi lần xuân về, ta lại thấy xuất bản không biết mấy thứ sách chơi xuân, không biết bao nhiêu là số báo đặc-biệt về xuân.

Mùa xuân có lẽ là mùa đáng yêu của các nhà văn-sĩ — có lẽ mà thôi — chưa hẳn đã chắc. Vì hết ngậm-vịnh mưa bụi của mùa xuân, các ông ấy lại ngậm-vịnh cái nóng-bức của mùa hạ, cái mát-mẻ của mùa thu, rồi đến cái lạnh-lùng của mùa đông, các ông ấy cũng ngậm-vịnh nốt.

Có một điều chắc nhất là hôm hai mươi ba tháng chạp, nhà văn nào cũng sức nghĩ đến ông Táo lên châu giới. Thế rồi theo cái lệ mấy trăm năm có lẽ, các nhà văn vội vàng làm thơ để hỏi ông Táo, để tiễn ông Táo, để chửi ông Táo, để căn-vận ông Táo, để an-ủi ông Táo. Thời thì đủ các thứ thơ về ông Táo.

Chẳng thế mà một số đặc-biệt mùa xuân của tạp-chí Tân-Á, chỉ có rất thơ ông Táo mà hết bốn mươi trang.

Người ta phàn-nàn cho ông không có quần-áo mà mặc, không có ngựa mà cưỡi. Người ta lại phàn-nàn cho ông không có cỗ-bàn mà ăn, tỏ ý ái-ngại vì ông hết được người ta kính-trọng.

Lại có nhà văn làm le địn bỏ tù cả ông nữa.

Thật là rầy-rà. Nếu ông Táo chịu khó đọc hết các thơ văn nói về ông, tôi sợ ông không có thì-giờ mà lên châu Thượng-đế nữa.

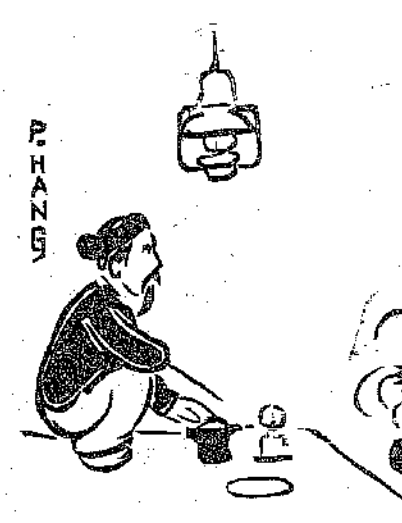
Nhưng không biết ông Táo có duyên nợ gì với nhà văn mà mỗi năm lại được các nhà văn chú-ý đến một lần? Người ta chú-ý ông hơn đến việc thiên hạ, hơn đến việc quan-trọng trong nước, hơn đến cả mấy trăm đồng-bào đang đói-khát ở Trung-kỳ.

Thật các ông nhà văn cũng đã rộng thời-giờ.

Tôi ước rằng, đầu xuân sang năm, các ông để yên ông Táo vào một chỗ. Ông Táo, ông chỉ mong có thể, mà các độc-giả chúng tôi cũng chỉ mong có thể.

Như vậy, họa chăng các báo-chí, sách vở ta mới khỏi cái vòng luân-quần, loanh-quanh ở số bếp trong nhà.

Văn hay, tư-tưởng là
Cứ có đi! Trong những số báo xuân ấy, các nhà văn vì xuân kích-dộng, thốt ra những câu văn ý-tưởng thâm-trầm là

Sao mà mây

Đây là câu văn của « báo Saigon đặc biệt » khuyên các anh em thanh-niên trong nước nên dẫn bước trên đường đời : « Trách-nhiệm bạn-trẻ với năm mới » :

« Vây trong khi chúng ta gập giò nước ngược cũng cứ cố sức lội-bơi, ban đầu mới thả mình xuống hình như người hơi, đuối sức, bị nước lôi phăng đi, nhưng nếu ta ra sức vẫy-vùng gằng-gỗ, không mau thì chậm, thế nào ta cũng bơi qua lời bờ thành-công ở bên kia, không lẽ chết chìm được đâu mà sợ... »

Các bạn thanh-niên không sợ ! Cứ cố bơi đi, dù các bạn không biết bơi cũng mặc kệ : cứ cố đi, dù các bạn có thấy người hơi, đuối sức — Mà hễ bao giờ các bạn chìm tận đây, ấy là lúc các bạn thành công rồi đó !

Tại sao ?

ONG Chu-Son thật là một người ngây-thơ quá-đời. Thơ ông làm ra, ông cũng không biết nó là hay, hay là dở nữa... (muốn chửi hay thì phải) nên ngày thơ, ông viết rằng : Văn-Học số 68, bài thi-thoại :

«...Người : người, người với người ta, Người yêu ma, cũng yêu ma với người. Chẳng biết mấy câu thơ ấy ra-sao mà các nhà nho có liếng như ông, Nguyễn-như-Thiếp, ông Trần-văn-Khâm, ông Trần-văn-Ưu, ông Trần-đình-Viên, ông Nguyễn-Thư hề thấy mặt tôi là đem ra ngậm !... »

Thật là khó nghĩ cho ông Chu-Son quá ! Thấy mặt ông, người ta đọc thơ ông, thì không biết người ta định khen hay định chê.

Chắc là thấy mặt ông, người ta đọc thơ định khen tài ông — chứ khi nào người ta định chê ông, — từ khi nào người ta định khen ông, cũng chưa biết chừng.

Mà chắc là người ta khen ông, vì thơ ông hay. Còn nếu thơ ông dở, thì người ta chê ông đã đành rồi.

Vậy cốt nhất là, ông phải biết thơ ông hay, hay là dở đã.

Thạch-Lam

Ông Hạnh nói tiếp : « Tôi với cô cùng đi trên một con đường lối lăm, mà cô không biết ». Ông đành nói : ông không phân đối thơ mới và đồng ý với cô Kiêm. Nhưng ông có một lối nói bóng bẩy mà suyên tạc tâm vủi lòng một số đông thính giả.

Ông lại nói : « Cô đây một cái cửa đã mở rồi « vous enfoncez une porte ouverte ». Một số đóng lại cười rộ, vì họ tưởng rằng cô Kiêm đưa dây cửa nhà ông Hạnh. Nhưng ông Hạnh chỉ định nói là cô Kiêm phân đối ông vô ích, vì ông có công kích thơ mới dân.

Phải, ông không công kích thơ mới, ông chỉ chê thơ mới thôi. Nhưng ông không dám nói là : « Tôi, Nguyễn văn Hạnh chê thơ mới ». Ông chỉ chửi thôi, mà ông không nói là chửi. Nhưng ông Hạnh lại được mần ngay-ện quá sức mong, là vì không một mình cô Kiêm « mắc cỡ », mà tất cả bao nhiêu nữ thính giả đều mắc-cỡ, vì những lời lẽ, những dáng điệu của ông. Thực là kết quả mỹ mãn không ngờ.

Ông nói với Cô Kiêm : « cô bảo cô không sũ (dégoullée) (1), thế là cô còn cứng, vậy tôi xin sũ trước ». Rồi ông lại loét miệng ra cười và lom khom bước xuống ghế ngồi.

Thế là ông lại được hoan hô một lần nữa. Cô mấy bà ngồi hàng ghế đầu nhấp nhồm định đứng dậy mắng cho ông mấy câu, nhưng thấy vậy cảnh ông lớn quá và nhất là cái quả đấm của ông nắm chặt quá, nên lại ngậm ngùi mà ngồi im. Có một bà, trài hẳn lại, vỗ tay dữ hơn mọi người để khen ông Hạnh : mọi người trông lại thì bà... bà Nguyễn văn Hạnh.

Bỗng một ông nữa vọt lên diễn đàn. Thôi, nguy rồi, cô Kiêm lại phải một phen rủa sũ. Nhưng may sao, ông này tay đem một cái mũ rất lớn lên diễn đàn, cũng không đáng sợ bằng ông Hạnh. Ông ăn tỏa nói một hồi, không ai hiểu ông nói gì, chỉ thấy ông quanh quẩn mắng hết ông Hạnh, lại cứ đến cô Kiêm, cho là hai bên đều vô lý hết, rồi ông lại cứ củ ông, vì ông cũng vô lý nốt.

Ông Hạnh ngồi liệt tại nhầy lên-lót dãi. Hai ông, giờ thì ngọn lưỡi trước mặt cô Kiêm, làm cho cô Kiêm hăm-hực muốn khóc : cô muốn chui xuống đất, nhưng lười vì đất rắn quá, cô lại muốn bay lên trời, thì cái hầm lại thấp quá. Cô Kiêm cứ cứ ông huyên Tri, nhưng ông huyên Tri không động đậy ; có câu câu ông Phan văn Hùm nhưng vẫn thấy ông Phan văn Hùm giữ nét mặt thản nhiên, lạnh lùng lờ lờ cho cô công quýt ở giữa cái mồm róng của ông Hạnh và cái mắt lớn của ông nó.

Ông đốc tờ Đôn lúc bấy giờ về mặt hơn hồ lắm. Ông chắc làm thế nào chẳng có anh võ đầu, sát trún, đập sũ, gây sũ. Nếu không, ít ra cũng có một vài ba thỉnh giả hoảng sợ mà ngất đi chẳng.

Nhưng bà con thấy quang cảnh nguy ngập, số nhau mà chạy trốn làm cho người ngao ngán nhất là ông đốc tờ Đôn.

Ngộ Không
 (Đặc phóng-viên P. H.)

1. Cô Kiêm có cần thơ :
 « Tôi xin báo nhỏ : mạnh chửa sũ ».
 Mạnh là Mạnh Mạnh, biệt hiệu cô Kiêm.

NHÀ XUẤT BẢN ĐÒI NAY

ĐÃ XUẤT BẢN :

Hồn bướm mơ tiên của Khai Hưng (nghìn thứ 4)	0\$45
Anh phải sống của Nhất Linh và Khai Hưng (nghìn thứ 2)	0\$45
Nửa chừng xuân của Khai Hưng (nghìn thứ 5)	0.75
Giòng nước ngược của Tú Mỡ	0.50
Gánh hàng hoa của Khai Hưng và Nhất Linh	0.60
Tiếng suối reo của Khai Hưng	0.40
Mây văn thơ của Thế Lữ	0.60
Cạm bẫy người của Vũ T. Phạm	0.45
Đẹp của Nguyễn cát Tường	0.35
Vàng và máu của Thế Lữ (biết).	

DƯƠNG IN

Vàng và máu. (in lần thứ hai)

SẮP IN

Hồn bướm mơ tiên (in lần thứ ba)	
Anh phải sống (in lần thứ hai)	
Giọc đường gió bụi của Khai Hưng.	
Nắng thu của Nhất Linh.	
Đời mưa gió của Khai Hưng và N. L.	
Cối tạc đàn của Thế Lữ.	

At mua cả bộ 9 cuốn (trẻ Vàng và Máu hết), giá tổng cộng 4\$50 chỉ phải trả có 3\$50 mà thôi.

Tiền cước cuốn đầu là 0\$20 những cuốn sau mỗi cuốn thêm 0\$06.

HIỆU THUỐC TÂY HÀNG GAI

PHARMACIE de HANOI - 13, Rue du Chanvre, 13

HOANG-MỘNG-GIAC VÀ NGUYỄN-HẠC-HAI

BẢO-CHẾ HÀNG NHẤT TRƯỞNG ĐẠI-HỌC PARIS

Chính chủ nhân tiếp khách và trông nom chế các đơn thuốc cần thận

CÓ BÁN : Rượu bổ Vin Tonique Alexandra 1\$06

MƯỜN CHO ĐƯỢC **TRANG-KIEN, KHỎE PILULE**

LABORATOIRE 59 RUE PAUL I

khô xanh-xảo, thiếu máu, yếu đuối, gầy mòn và liệt-dương

Có bán tại hiệu : PHARMA 13 01

Chuyện Tuyệt

của Nhật-Linh

(Tiếp theo)
XV

LOAN ngồi ngả đầu vào đệm yên lặng nhìn qua cửa kính ô-tô ngắm những rặng núi xa lầu trong mây.

Trời dần dần tối, dưới các thung-lũng ven đường sương chiều bắt đầu tỏa mờ mờ. Một vài đám mây bay thấp vương vào ngọn rừng kéo lan dài ra như những làn lụa trắng.

Loan thấy trong người mỗi mệt và hai chân nặng chũu. Suốt trong mấy giờ đồng hồ, nàng đã được thỏa thích chạy chơi hết các đồi gần đền Mẫu. Bà huyện Tích rủ nàng đi lễ. Loan chỉ cốt có dịp đi chơi, nên nhận lời và trong khi bà huyện bận lễ và hầu bóng trong đền thì nàng vào rừng một mình chạy nhảy khắp nơi. Nàng nhớ lại lúc chèo lên ngọn quả đồi cao nhất đấy và đứng trên ngọn đồi vừa thở, vừa đưa mắt nhìn ra bốn phương. — Con đường trắng lúc quanh co dưới chân đồi, lúc vòng khuất sau một vài cái quán lá ở cạnh rừng đã gợi cho Loan nghĩ đến cái đời cầu sương, điểm cỏ, và đã cho nàng cái cảm tưởng được sống trong giây phút cái đời của Dững đương sống.

Thấy trời tối dần, Loan quay mặt vào để nói chuyện với bà huyện, nhưng bà huyện đã thiếp thiếp ngủ. Bỗng Loan thấy tài xế hãm xe một cách vội vàng. Nàng nhìn ra : trước ô-tô dưới ánh đèn, một người mặc quần áo tây đang đứng gờ tay làm hiệu báo xe đỗ. Bên cạnh người ấy thoáng thấy một cái xe ô-tô. Bà huyện sực thức dấy hỏi :

— Cái gì thế ?

— Bẩm bà, chắc người ta hết dầu sáng.

— Phải cẩn thận. Đứng cho xe đỗ ngay, vì đây là giữa rừng.

Xe vẫn đi từ từ đợi người ấy tiến đến. Tài xế hỏi :

— Ông hết dầu sáng có phải không ?

Có tiếng trả lời :

— Xe tôi đâm vào rừng.

Bỗng Loan nhảy số nư vào cửa xe thò đầu nhìn ra ngoài, vừa lúc mặt người đó hiện ra dưới ánh đèn. Nàng buột miệng kêu to :

— Anh Dững.

Dững đứng dừng lại, lấy làm lạ, vì có người gọi tên mình.

Bà huyện hỏi Loan :

— Ai đấy ?

Bấy giờ Loan mới nhớ ra có bà cô bên cạnh. Nàng lấy làm ngạc nhiên nói :

— Cháu không ngờ lại là người quen. Ông Dững bạn học với cháu ngày trước.

Dững nhìn vào trong xe thấy có một bà cụ đi với Loan, liền làm như không để ý đến Loan, liền lại gần lễ phép thưa :

— Thưa cụ, chúng tôi vừa bị nạn, xe hư hỏng cả, xin nhờ cụ về Việt-tri buộc thuốc.

Loan nhìn thấy tóc Dững bết máu dán chặt lên trán và thái dương, nàng bỗng kêu :

— Anh...

Nàng vội chữa ngay :

— Ông có việc gì không ?

Dững cười nói :

— Thưa bà, không can gì, tôi chỉ bị thương xoàng thôi.

Bà huyện Tích bảo khẽ Loan :

— Ông ấy không bị thương nặng thì bảo ông ấy đợi xe sau vậy.

Loan nói :

— Không sao ! Để ông ta ngồi với tài xế.

cho Dững nhắm mắt lại, rùng mình. Chàng nhìn Loan mỉm cười, ngượng nghịu nói :

— Cảm ơn bà.

Rồi Dững gờ tay nhìn đồng hồ hỏi bác tài :

— Đồng hồ tôi chết. Mấy giờ rồi bác ?

— Thưa ông, bảy giờ rưỡi.

Dững như sực tỉnh, hết hoảng nhẩy lên xe.

Người tài xế hỏi :

— Ông bỏ xe đây ? Không nhờ ai trông hộ ?

— Ở đây giữa rừng thì nhờ ai được. Thôi, để mai tôi quay về lấy cũng chẳng sợ gì.

Xe lại bắt đầu chạy. Từ lúc lên xe, Dững không hề quay lại hỏi Loan một lần nào nữa. Chốc chốc, chàng lại cúi đầu nhìn đồng hồ ở xe và tỏ ý khó chịu về nỗi người tài xế cho xe chạy chậm quá. Loan lui ngồi lùi hẳn vào góc, dấu mặt trong bóng tối, vì nàng sợ bà huyện nhận thấy vẻ cảm động trên nét mặt nàng.

Tiếng xe chạy rầm rầm mà Loan tưởng như bà huyện có thể nghe thấy tiếng trái tim nàng đập mạnh trong ngực. Nàng cố hết sức ngồi thu hình yên lặng, nhìn ra ngoài đêm tối.

Dững nói :

— Xin cụ cứ yên tâm.

— Yên tâm sao được. Ông vừa cho xe ông vào rừng xong. Xin ông cứ để lái xế cầm.

Dững làm như không nghe thấy lời bà huyện nói, vẫn cầm cổ cho xe chạy hết máy.

Bà huyện hỏi :

— Ông có việc gì mà vội vàng thế ?

— Thưa cụ, cháu xin thú thật, cháu phải về gấp vì thấy cháu ở nhà hấp hối, đánh giầy thép gọi về.

Loan biết là Dững nói dối, vì ông cụ thân sinh ra Dững đã qua đời được mấy tháng nay. Nàng chắc là Dững có việc khẩn cấp lắm, mà việc đó là việc gì thì Loan đã đại khái đoán ra được rồi.

Vừa lúc đó, xe chạy lên đỉnh đồi cao. Gió thổi vào xe vù vù làm cho các tà áo Loan bay hất cả lên mặt. Bà huyện kêu rú lên. Còn Loan thì tuy sợ, nhưng nàng thấy một cái thú lạ lùng, cái thú mê hồn của sự nguy hiểm. Nàng dám dăm nhìn Dững đương cúi rạp trên tay lái, đầu tóc rối bời trước gió, và trong giây lát nàng nhớ lại vẻ mặt rần rần, cương quyết của Dững khi ngồi bên lò sưởi ở nhà Thảo hai năm trước. Lúc này, nàng mới cảm thấy rõ hết cả cái mãnh liệt của đời Dững, một cuộc đời đắm đuối trong sự hành động mê mẩn. Mặt Loan lúc đó mờ to và sáng khác thường. Nàng thầm mong cho chiếc xe kia đâm vào thân cây hay hốc đá và tan tành ra như cái ghế nàng được hưởng một cái chết mãnh mẽ bên cạnh người nàng vẫn yêu, mà lúc này nàng

Dững bảo người tài xế :

— Bác có miếng vải nào không, tôi nhờ để buộc chỗ máu chảy.

Loan vội rút chiếc khăn lụa đưa cho Dững :

— Ông lấy khăn này.

Dững đỡ lấy khăn buộc ngang trán : chiếc khăn lụa mỏng và mềm mại làm dịu hẳn chỗ đau. Mùi nước hoa thơm mát thoảng đưa ra làm

Bỗng Dững bảo người tài xế :

— Bác để tôi cầm hộ cho đỡ mệt.

— Ông còn đau cầm sao được.

Dững nói quả quyết :

— Không sao.

Từ lúc Dững cầm lái, xe mở hết máy, vùn vụt chạy nhanh.

Bà huyện Tích sợ hãi vội kêu :

— Ông cho xe chạy chậm lại một chút.

THUỐC LẬU

HAY NHẤT

(Thuốc lậu THƯƠNG - ĐỨC)

đã phân phát kỹ càng bán tại Thương-Đức, 27, phố Nhà Chung (Mission) Hanoi; hộp 2, 4 ve; nặng 6, 8, ve mỗi ve giá 0 \$ 50.

Kiến hiệu trong 4 tiếng đồng hồ, không công phát, không hại sinh dục, hợp phụ lang mọi người mà bệnh nặng và lâu đến đau dùng cũng khỏi, trăm người không sai một. Có nhân chữa khoán, không khỏi không lấy tiền, một giá đặc biệt để chiêu khách trong 2 tháng kể từ 10 Novembre 1931. Ở xa điện tiền cước phí.

THU TỬ VÀ MANDAT BÈ THƯƠNG - ĐỨC, Hanoi

CẦN NHIỀU ĐẠI-LÝ Ở CÁC NƠI

docteur

NGUYỄN HẢI

8, RUE DE COLOMBE

(Góc ngõ Nam Ngự) — Giày số 440

càng thay yếu, để khỏi trở về với cái cảnh đời khốn nạn, bèo nhèo, nó giãy vờ bung, lầy lãu, chưa biết bao giờ bùng nổ như ngày xưa.

Chiếc xe vẫn vút xuống theo một cách nhẹ nhàng như có gió đưa đi. Xưởng đến chân dốc, xe quật mạnh về phía tay trái, kêu rít lên một tiếng dài rồi từ từ đổ ở trước máy cái quan trọng còn mở cửa.

Dũng nhảy xuống xe, nói: — Xin mời cụ và mời bà vào quán nghỉ để cho nước vào xe.

Để mặc bà huyện vào trong hàng, Loan trừ trừ đứng tại phía bên kia xe. Vừa lúc đó, Dũng đến gần khẽ nói:

— Xe không cần nước, nhưng vì tôi có việc vội lắm phải vào trong kia không thể đi được nữa.

Rồi chàng giơ tay chỉ về phía rừng mù mù đen. Loan hỏi:

— Anh không về Việt-tri bước thuốc?

Dũng lắc đầu:

— Nhờ có ô-tô, tôi đến đây kịp là may lắm rồi. Mong rằng lúc khác được gặp bà không vội vàng như...

Loan ngắt lời:

— Anh Dũng... anh định đi đâu bây giờ?

Dũng hơi lấy làm lạ, vì câu hỏi có ý khản khoản của Loan, chàng đứng lặng yên không trả lời.

Loan ngượng ngịu nói một câu bàng quơ:

— Để thường đã hai năm nay, anh chưa về Hà Nội...

Dũng nói:

— Vâng, đã được hai năm. Vừa rồi biết tin có một nặng, muốn về lắm, nhưng bận quá...

Loan vội cúi mặt xuống vì thấy Dũng tự nhiên nhìn nàng đắm đắm một cách khác thường. Nàng mê man như đang ở trong một giấc mộng. Thoảng một lúc, nàng có cái ý tưởng liêu liếm là bỏ cả gia đình, bỏ chồng con, bỏ cái xã-hội nàng đương sống, bỏ hết, nhắm mắt theo Dũng, liêu thân sống với Dũng một cuộc đời rộn rã, rồi sau này muốn ra sao thì ra. Nhưng nghĩ vậy, rồi chính nàng lại sợ cái ý nghĩ của nàng. Nàng quay mặt đi nói to với bà huyện:

— Thưa cô, ông Dũng ông ấy xin ở lại đây.

Dũng chạy lại gần quán nước nói mấy câu cảm ơn bà huyện. Lúc đi

qua chỗ Loan đứng để rẽ không còn đường nào, chàng đứng lại cúi chào Loan.

Loan thốt nhiên hừ lên, ngập ngừng sợ hãi:

— Thôi, anh đi.

Rồi nàng cất tiếng nói to để bà huyện nghe rõ:

— Hôm nào ông lên Hà Nội, mời ông lại chơi đây nhà.

Dũng đã đi lẩn vào trong bóng tối đen mà Loan còn bàng hoàng đứng lặng nhìn theo. Tiếng máy ô-tô làm Loan giật mình, sức tỉnh. Nàng lên ô-tô ngồi đợi bà huyện trả xong tiền nước.

Rồi từ đó cho đến khi xe về lại Hà Nội, nàng ngồi yên ở góc xe không động đậy, không nói năng một lời, khiến bà huyện tưởng nàng ngủ.

Khi về đến nhà đã quá mười giờ đêm. Loan vào phòng tắm rửa, rồi cởi áo treo lên mắc. Nàng mở màn thấy Thân hai tay để lên ngực đang ngủ say, hơi thở đều đều, nét mặt bình tĩnh.

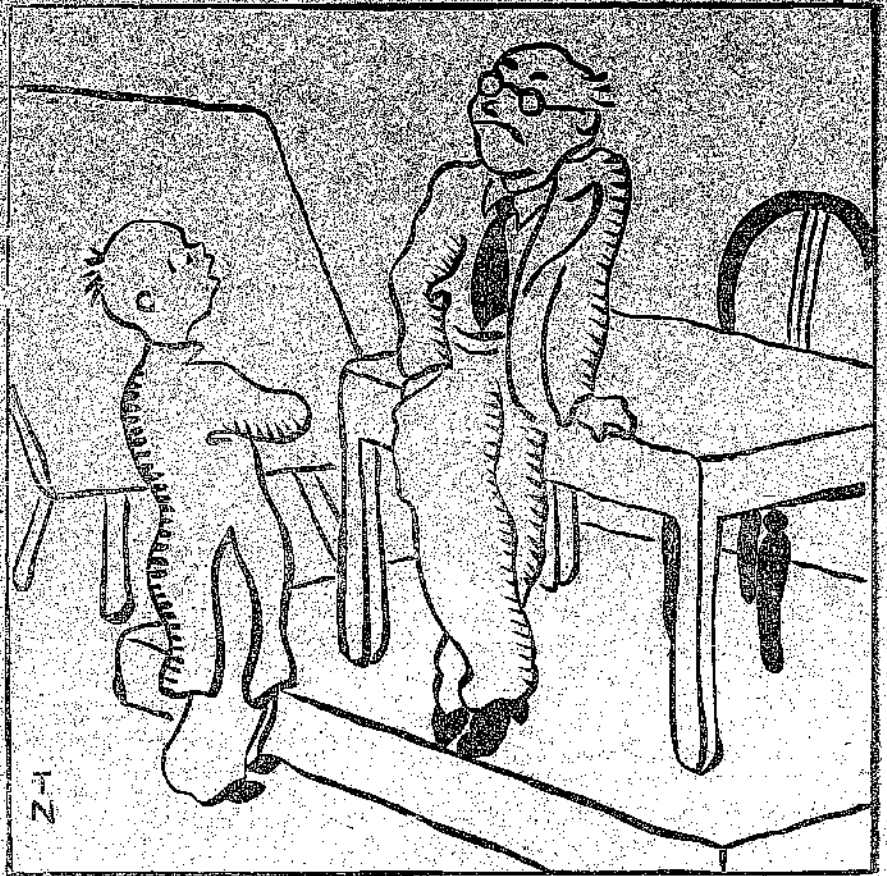
Nghĩ đến con, Loan cầm đèn sang buồng bên cạnh. Trong bức màn « tuyn » trắng, đứa bé hồng hào đang ngủ yên. Loan đứng lặng lẽ bên giường nhìn con. Trước cái cảnh êm ái, dịu dàng ấy, hình ảnh Dũng đầu buộc chiếc khăn trắng đi vào trong bóng tối đến một giải rừng mù mù đen lại hiện ra trong trí tưởng Loan một cách rất rõ rệt.

Nàng thở dài, bẽ con ôm ghi trong lòng rồi thờ thần ngồi dựa lưng vào tường, mắt lơ đãng, mơ mộng và miệng se sẽ hát ru.

(Con nữa)

Nhất-Linh

CÁCH TRÍ

- Bô thuộc về loài gì?
- Băm, thưa về loài ăn thịt.
- ???
- Băm, vì người ta ăn được thịt bô.

VUI CƯỜI

Của T. T. Tịnh

1. Cũng đúng năm con

Sau khi dẫn học trò đi xem vườn bách-thú, thầy dừng lại hỏi một cậu bé: — Buổi đi chơi hôm nay có lẽ có ích cho trò lắm, vì trò đã biết ít nhiều con thú rừ ở rừng? — Thưa vâng. — Vậy trò có thể kể tên năm con thú rừ được không? — Thưa thầy, một con báo và bốn con cạp.

2. Giấu nghề

Thầy — Bút, trò thử kể hai món gì cần nhất lúc làm bánh ngọt? Bút — Thưa thầy, người ta dùng bột và.... — Và gì nữa... thử gì làm cho bánh được ngọt, nói mau đi. Bút dùng im.

Lạ nhất là trò lại là con nhà làm bánh ngọt!

— Nhưng nói cho thầy biết thì cha tôi đánh tôi chết.

3. Phần thưởng

Thầy ôm tập sách cột giấy đỏ, dùng dạy, xây mặt về phía học trò, rồi nói lớn:

— Trò Bút được phần thưởng nhất về siêng-năng, vì lúc nào, trò đi đến trường cũng đúng giờ, mau lên mà lãnh thưởng.

Một trò đứng lên nói: — Thưa thầy hãy đợi một chút, vì trò Bút chưa đến.

Của H. L. Toàn Saigon

« Ac-ba-gong »

Cụ tham vô đầu, biết tóc than thỏ. Có người hỏi, ngài thuật rằng: — Tôi mất cái ví trong đó có 1.000 đồng. Người ta mượn được đem trả tôi. — Vui mừng mới phải, sao cụ lại buồn? — Vì tôi còn phải mất hai mươi đồng để thưởng họ.

Của Phác

1. Làm mẫu

Thư ký — Thưa ông, cái giấy này ông viết khó xem quá, tôi không thể đọc được. Ông chủ — Tôi chỉ viết báo, thầy từ này phải viết rõ ràng một chút.

2. Cũng được

Hai anh em bạn đi chơi mát, qua hiệu bán đồ giải khát. A và B — Ta vào hiệu uống cốc nước cam cho đỡ khát đi. B — Thôi, anh vào, tôi không có tiền. A — Cần gì, anh cứ vào, anh vào mà không uống cũng được cơ mà!

LE STYLOS VASTYL 32
MARBRE 11 cm FLUME EN OR 18 CARATS
Prix : 2\$20

Giá tiền mượn sách
1 tháng 0\$70 — 3 tháng 1\$75
6 tháng 3.50 — 12 tháng 7.00

NAM-KÝ THƯ-VIỆN
39, Phố Bờ Hồ, 39 — Hanoi

Liên-thuyết
CẬU TÁM-LỢ đang in
CHUYÊN CHỮA BÚT MÁY và ĐỒNG SÁCH

TRICARBINE

CHỮA CHO KHỎI ĐAU NGAY, KHỎI HẮN NHỮNG BỆNH NHƯ SAU NÀY
Sỏi bụng; ợ chua; đau dạ dày; tức bụng; nóng bụng;
nôn mửa; mệt nhọc vì sự tiêu hóa bất thường

TRICARBINE làm cho ta ăn uống được chóng tiêu 0\$35 một lọ

CÁCH DÙNG: Uống một thìa càphê vào một chút nước chè khi ăn cơm hay lúc thấy đau
Gó bán ở các hiệu thuốc lớn và ở: **PHARMACIE CHASSAGNE, 59, Rue Paul Bert, Hanoi**

Những việc chính cần biết trong tuần lễ

Các hội-viên phòng Thương-mại xin từ chức

Saigon. — Bất bình với đạo sắc-lệnh ngày 15-1 định chia số ghế phòng Thương-mại ra làm 3 hạng (hạng thương-mại lớn chiếm 7 ghế, hạng trung 5 ghế và hạng tiểu 4 ghế) các hội-viên thương-mại liên-đoàn sẽ đưa đơn từ chức, nói rằng chia ghế ra như thế là thiên vị các nhà buôn lớn và áp bức các nhà buôn nhỏ.

Các ông Courinat, Messner, Lamorte, Orsini, Guyonact, Bôn, Lang và Sâm sẽ xin từ chức nay mai và phòng Thương-mại sẽ không ai dự hội.

Trường Đồng-khánh đổi tên

Trường Nữ-học phố Đồng-khánh Hanoi, kể từ ngày 30 Janvier đổi ra là « Collège de jeunes filles annamites ».

Sẽ có kỳ thi Tri-huyện vào tháng Décembre 1935

Đến Décembre 1935 sẽ có kỳ thi Tri-huyện, chương-trình ấn định như sau này :

Kỳ viết :

Bài thứ nhất. — Luận về lịch-sử văn-minh viễn-đông.

Bài thứ hai. — Luận về cách tổ-chức chính-trị, hành-chánh và tài-chánh Đông-quang.

Kỳ vấn-đáp :

Trình bày trong 30 phút vì một đầu đề rút thăm ở chương-trình bài thi viết thứ hai, thí-sinh được sửa soạn trước trong 3 giờ.

Ông Phạm-bá-Rong và đồng phạm đã phải giải về Hanoi

Ở Hòa-bình cuộc dự thắm đã xong nên các viên-chức đã cho giải ông Tuấn Rong, viên thư ký Từ cũng mấy đồng phạm về Hanoi để đối chất về vụ bạc giả Gia-lâm.

Mới đây, ông Tuấn Rong lại đệ đơn xin tạm tha; nhưng đơn bị bác.

AI ĐỌC "ĐỜI NAY"

Không biết các

SÁCH "VÌ NƯỚC" SAU ĐÂY CŨNG LÀ :

Về bộ Công-nghệ có: Dạy làm 40 nghề ít vốn 2\$00; 30 nghề để làm 1\$50, Kim-khí và cơ-khí 0\$80 v. v.

Về bộ Thể-thao có: Tập võ Tầm (1 à 5) 1\$76, Võ Nuôi 0\$50, Võ Ta 0\$40, Võ Tây 0\$60, Dạy đá bàn 0\$30.

Về bộ Y-học (làm thuốc) có: Y-học tổng-thu (1 à 10) 5\$00, Sách thuốc kinh-nghiệm 0\$59, Kém mạch 1\$00, Đan-bã 1\$00, Trà-đơn 1\$00.

Về bộ Thân-học Dạy Thái-miền (1 à 5) 2\$00 và T. M. Nhái-bản 0\$50, Trường sinh-thuat 0\$50.

Về bộ Mỹ-thuật có: Sách dạy dẫn Họa và vẽ-lượng 0\$50, Sách dạy vẽ 1\$00, Dạy làm ảnh 1\$ 00.

Về bộ Lịch-sử có: Định-Tiên-Hoàng, Lê Đ. Hành v. v.

Về bộ Doanh-nghiệp có: Những điều nhà buôn cần biết 0\$40 Thương-mại kế toán chi-năm 1\$50 Các các thủ-linh-tinh như Nam-pư-bi-mát Đa Lê Học chữ tay v. v. Ngót 100 thứ Xa-mua thêm trước gửi mua buôn có lưu hué hàng Thư đề.

NHẤT - NAM, 102, Hàng Gai, Hanoi

Một chuyến xe lửa tốc hành đổ ở ga Đồng-hới

Hồi 2 giờ đêm hôm 6/2, chuyến xe lửa tốc hành Saigon — Hanoi đổ ở ga Đồng-hới, vì đến đầu ghi xe chạy còn nhanh, phanh hãm gấp quạ. Toa máy và mấy toa sau đổ vật ra đất.

Một viên trung-úy bộ binh Pháp tức ngực chết ngay. 7 người Âu khác và gần 20 người Nam bị thương.

Sẽ có bạc đồng bằng kẽm

Nghề đầu nhà băng Đông-pháp sẽ đúc một thứ bạc đồng bằng kẽm cho dân tiêu, để kế gian không có thể bắt chước đúc bạc đồng giả được, vì đúc bạc kẽm ấy phải có máy móc to lớn, tốn phí nhiều.

Nhiều truyền đơn cộng-sản ở Chợ-lớn và Gia-định

Vào dịp Tết, ở Chợ-lớn, Gia-định và nhiều nơi khác người ta thấy truyền đơn cộng-sản rải rác khắp nơi và băng đỏ có dấu hiệu búa liềm treo nhiều chỗ.

Những truyền đơn ấy cổ động dân cày

và dân thợ làm lễ kỷ-niệm Stalin, nhà lãnh tụ Xã-hội cộng-sản Nga.

Nhiều người tinh nghi đã bị bắt giam.

Việc dùng đèn pha ô-tô ban đêm

Từ nay, các chủ xe ô-tô dùng đèn pha ô-tô phải đem lại cho một Ủy-ban của chánh-phủ xét và nhận đúng với những điều kiện của bộ Công-tác ở Pháp chứng nhận mới được.

Kể từ 1er Mars này, những ô-tô nào không có dấu hiệu của Ủy-ban này chứng nhận, sẽ không được chạy ban đêm như trước tới nay.

Cuộc thi xe hơi Saigon — Hanoi

Hôm mồng hai Tết có cuộc thi xe hơi của hãng Indochine Automobile. Hai chiếc xe Ford 2 chỗ ngồi do hai ông Tisserand và Tournier đã từ Saigon ra Hanoi.

Ông Tisserand chạy hết 20 giờ, ông Tournier 20 giờ 38 phút.

Hãng Taxi cũ bị thu giấy phép, hãng Taxi mới ra đời

Sau khi hãng Taxi hàng Buồm bị thu giấy phép vì làm cản trở cho sự đi lại

trong thành phố, một hãng xe mới (ông Nguyễn-Lợi, 48 cầu gỗ) đã được phép cho chạy 7 chiếc xe Taxi.

Hội Septo sẽ mời

hội Jean Comte ra Bắc

Hội Septo và GMR định đến lễ Paques này sẽ mời đôi ban Jean Comte (tài nghệ cũng như Victoria) ra Bắc, chịu trách nhiệm tất cả mọi việc đón tiếp và tranh đấu.

Trận thứ nhất có lẽ gặp Septo, Hội tuyển Hanoi hay Stade Hanoien renforcé.

Tuyển Tham-tá hạng tư

Một kỳ thi tuyển 10 viên Tham-tá hạng-tứ sẽ mở ngày 23-6-35 tại các nơi: Hanoi Saigon, Paom-penh, Huế và Vientiane.

Đơn xin dự thi gửi đến phủ Toàn-quyền (Direction du personnel) Hanoi hai tháng trước khi mở kỳ thi.

Báo mới

Báo TIN VĂN do ông Ngọc-Thủy chủ trương, chuyên trọng về văn-chương và mỹ-thuật, sẽ xuất bản ở Hanoi, tuần lễ hai kỳ, thứ hai và thứ năm. Giá 5\$00 một năm mỗi số 0\$05.

Thư từ đề: M. Ngọc-Thủy 157 Khâm thiên.

Giúp dân bị nạn miền bắc Trung-kỳ

Việc nghĩa quyền giúp dân bị nạn bão lụt miền bắc Trung-kỳ kết quả rất mỹ-mãn; tới nay đã thu được 1703\$67.

TIN PHÁP

Tết nguyên đán ở Paris

Vào dịp Tết nguyên-đán, học sinh Đông-dương đã tổ chức một buổi đại hội để mừng năm mới và lấy tiền giúp quỹ Cứu tế tại Đông-dương học xá. Đến dự, có các ông Rollin, Sarraul, Outrey, Viên đệ, Nguyễn Thiệu, Đốc phủ Vinh, Con gái ông Bùi quang Chiêu đến đại diện cho ông. Các học sinh bản quốc phục tiếp khách, và có lễ chầu một đám rước đèn lớn, kèm cả múa sư tử.

CINÉMA PALACE

Le Meilleur Spectacle de Hanoi

Tuần lễ này:

Từ thứ tư 15 đến thứ ba 19 février 1935

Chiến phàm

GRAINQUEBILLE

Một cuốn phim rất hay tả về cách sinh sống của dân thành Paris do tài tử từ danh Tramel sắm vai chính. Phim này do ông Jacques de Baroncelli dàn cảnh đồng theo vợ của nhà văn sĩ từ danh Anatole France. Lại có tài tử Gaston Modot — Jeanne Fuslier Côté sắm vai phụ. Cuốn phim này được các bà bên Pháp hoan nghênh.

CINÉMA TONKINOIS

PARLANT & SONORE

Rạp chiếu bóng nổi Tonkinois đã sửa sang lại lịch sử, chỗ ngồi sạch sẽ, giá vào xem rất hạ. Chiếu hôm phim này

Từ thứ sáu 15 đến thứ năm 21 février 1935

Chiến phàm

NHỮNG KẺ KHÔN NẠN

Hội thi Ba: LIERTE TIBERTE CHERIE. Đoàn này rất màu mè, am hiểu về bản hát và những câu từ toan về tháng Juin 1932, có đến nửa vẫn theo tiếng Lamarque, việc ở phố Chénerville có tên và ngày người dự, thực là những cảnh ăn uống chưa từng có ở phim ảnh cổ Pháp.

Hội Vạn-Quốc Tiết-Kiệm

Hội tư dưới quyền kiểm duyệt của nhà nước về cách tính toán để góp tiền cho thành vốn ở bên Pháp, bên Algérie và dưới quyền kiểm soát Phủ Toàn-quyền Đông-pháp

Vốn của hội đã nộp đủ rồi 1.000.000 lượng bạc Thượng-Hải và 8.000.000 francs

XỔ SỐ HOÀN VỐN CHO PHIẾU TIẾT-KIỆM

Mở ngày 28 Janvier 1935

Chủ tọa: Ông Trives — Hội Viên Cố-Vấn

Dự kiến: Các Ông: Trần-văn-Chánh, Benoît Poncheparradin

Cùng quan Thanh tra đường quyền kiểm soát các hội tư Bản

Cách thức số 2 - Bộ số 1574		
3196	Ông Vương Kha Lai, kế-toán tại hãng Aviat Hanoi đã góp 536\$ nay được lĩnh về	\$ 1000,00
2177	— Ngô Văn Thời ở Traviñh đã góp 624\$ nay được lĩnh về	1.000,00
2318	Bà Võ Thị Sạc ở Saigon đã góp 54\$ nay được lĩnh về	250,00
1574	— Guidicelli tức Nguyễn thị Nho ở Hải-dương số nhà 19 phố Máy-Chai, đã góp 64\$ nay được lĩnh về	500,00
10657	Ông Đỗ viết Nam, 23 Rue de Nantes Hải-phong đã góp 72\$ nay được lĩnh về	500,00
Phiếu số 16402 — Không đóng tiền		
Cách thức số 3 - Bộ số 282		
263	Mr. Vương ung Trung ở Mxtho đã góp 864\$ nay được lĩnh về	1.000,00
Cách thức số 3 - Xổ số chia tiền lợi - Số tiền chia là 4 19\$12		
862	Ông Phạm sĩ Sau, Đốc học trường sơ-học Nghĩa-Xã (Ủy-Viên) ở Hà-tĩnh	209,00
845	— Phạm Văn Đôn ở Fort Bayard	209,56
Cách thức số 5 — Xổ số hoàn vốn gấp bội		
Phiếu không đóng tiền		
Cách thức số 5 — Xổ số hoàn nguyên vốn — Bộ số 180		
9169 A	Ông Nguyễn Đăng Tam ở Choison đã góp 17\$50 nay được lĩnh về	500,00
11540 A	— Phạm huy Xuân, tổng-sư tại số Địa-Dục Hanoi đã góp 15\$ nay được lĩnh về	500,00
3478 A	— Nguyễn Văn Tĩnh ở Thanh-hà đã góp 8\$ nay được lĩnh về	200,00
1257A, 6012A, 6806A, 8073A, 12943A — Không đóng tiền		
Cách thức số 5 — Xổ số miễn góp — Bộ số 2655		
5239 A	Ông Nguyễn Đình Nguyễn, thừa-phách Phan-Trần ở tỉnh Cao-Biên đã góp 20\$ nay được lĩnh phiếu miễn góp	500,00
17320 A	— Lâm-phụng Thăng ở Bắc-Liên đã góp 7\$50 nay được lĩnh phiếu	500,00
2969 A	— Võ-Danh ở Saigon đã góp 8\$ nay được lĩnh phiếu miễn góp	200,00
8619 A	— Đặng Văn Kỳ ở Guérand đã góp 7\$ nay được lĩnh phiếu miễn góp	200,00
17298 A	— Lê bá Thủy ở Hanoi số nhà 84 phố Hàng Long đã góp 3\$ nay được lĩnh phiếu miễn góp	200,00
17582 A	— Ungheer ở Krako đã góp 1\$33 nay được lĩnh phiếu miễn góp	200,00
Hải phiếu số 1060A, 4551A — Không đóng tiền		

Số tiền hoàn vốn gấp bội cho phiếu số 5 về tháng Fevrier định là 5.000\$ và sẽ mở vào ngày thứ năm 26 Fevrier 1935

KINH-KHA

(KỊCH — BA ĐOẠN)

của Vi-huyền-Đặc

ĐIÊN-QUANG ra nói: Kinh-Kha và Cao-tiêm-Ly đứng giữa như KINH-KHA: Không biết Diên-tiên-sinh có ý gì mà lại dạn dạc câu ấy.

CAO-TIÊM-LY — Tiêm đề cũng tu hồi thế. Không biết có ý gì. Nhưng thôi, miễn là đạt huynh có dịp để toại chí, ta hãy uống nốt mẻ rượu này đã, rồi đi yết kiến thái-tử.

(Hai người lại ngồi vào bàn uống rượu).

KINH-KHA (vừa uống vừa hát) — Quân hận, dân ưu, nhân đặc anh hùng nan thụ. Đại-tướng-phu yếu, bằng chiêu huyết lệ, tây giang sơn!

Cao-tiêm-Ly lấy đàn «trúc» đánh họa theo.

SEN VI

Thằng nhỏ trốn từ nãy bỗng ở cửa chạy vào, mặt xám xanh nói không ra tiếng.

THẮNG NHỎ — Ôi... ôi!... ôi!... ở... ở... ở... ngoài cửa... có... người... chết...

CHỦ QUÁN (chạy ra cửa, rú lên một tiếng) — Ôi... trời đất, cha mẹ ơi!... Lão quan vừa ở đây ra, làm sao... thế... kia...

Cao-tiêm-Ly cùng Kinh-Kha cũng chạy cả ra cửa.

Một lát, Kinh-Kha, Cao-tiêm-Ly và chủ quán khằng Diên-Quang vào trong quán. Con dao đâm mạnh lắm, còn cầm nguyên ở ngực Diên-Quang. Đến giữa sân khằng, Kinh-Kha lấy chân đẩy bàn và ghế ra một bên, rồi ba người khe khẽ để Diên-Quang xuống đất.

Cao-tiêm-Ly vẫn quỳ đờ đầu Diên-Quang ở trong lòng.

Kinh-Kha mới dánh hết sức rút mũi dao, máu vọt theo ra. Kinh-Kha sẽ vọt ào con, làm máu, dọt vết thương.

KINH-KHA (vừa dít vết thương vừa gọi) — Diên lão quan! Diên lão quan lại tỉnh!

DIÊN QUANG (sẽ cựa quậy, dần dần mở mắt ra, môi lắp bắp như muốn nói gì. Kinh-Kha trông thấy ghé gần tai nghe. Diên-Quang nói như người hết hơi, cố hết sức mới nói được) — Kinh... Khanh... ơi... tình mệnh nước Yên... ở trong tay... Kinh Khanh... nói với thái tử... đại sự không giấu... để tiết lộ...

Nói xong được ngàn ấy câu thì thở hắt ra, trợn ngược mắt rồi chết.

KINH-KHA — Cao đệ ơi! Cao đệ đã hiểu chưa?

CAO-TIÊM-LY — Kinh Khanh ơi! có ngờ đầu Diên tiên sinh tự tận một cách thảm thương như thế!

KINH-KHA — Thôi phải rồi, Cao đệ ơi! câu dặn của thái tử không để việc

Việc không cốt ở Thanh-Bai. Cốt ở Nghi-đền. Cốt ở Dâm-lam.

tiết lộ là thế! (lúc gián) Tân-tắc! Tân-tắc! Tân-tắc! ta thế không cùng người đối trờ chung!
(Vừa nói vừa tuốt gươm sáng quắc múa).

HA MẠN (lúc từ)

CỤC VŨ — Cứu ban trong lúc cùng quân là việc người tướng-phu phải làm, nhưng đối với Phan-trung-quan, ta thân này làm lo ngại, vì Yên với Tân đương lĩnh địch nhau. Tân chỉ chờ dịp mà quấy rối. Nay mình chữa

ĐOẠN II

Trong cung Thái-sơn

Trong cung là ngại của thái-tử. Đến cái án thư. Hai hàng ghế hai bên. Bên tay phải là lối ở ngoài vào. Bên tay trái ăn thông sang một cái cung nữa. Người ngồi xem chỉ thấy một hàng cột, mà không thấy rõ bên trong bầy gì. Khi hát có linh thị-vệ đi, lại hình như bên ấy có bầy đại-giến.

SEN I

Kéo màn lên, thái-tử ngồi giữa, một bên Cục Vũ rồi đến các quan văn võ, năm sáu người. Linh thị-vệ cấp gươm đứng hầu hai bên.

Thái-tử đương luận bàn với Cục Vũ. Cục Vũ — Hạ thân có nghe Phan-trung-quan là tướng nhà Tân trốn sang đây và có vào gia mắt Diên-hạ.

Thái-tử ĐAN. — Có, Phan-trung-quan vốn là bạn của ĐAN này, trong khi ĐAN ở làm con tin ở bên nước Tân. Nay chẳng may hoạn-nạn, cả nhà bị chu-di nên sang đây nhờ ĐAN tị lánh.

một người có tội của Tân, tức là ra mặt phản kháng. Hạ thân lo Tân nhân dịp ấy phát binh, vả mình thì có thể toan tính làm sao cho kịp mà địch nổi. Thực là: vuốt râu hùm.

Thái-tử ĐAN. — Điều ấy, ĐAN đã có nghĩ tới lắm. Nhưng ĐAN không đành lòng mà bỏ một người bạn hiền.

CỤC VŨ. — Ôi! đúng tay vào việc nguy cấp mà lại câu lấy yên, gây ra họa mà câu lấy phúc. Kế thiện mà oán thâm. Điện hạ chỉ biết cứu bạn, nhưng người không nghĩ đến tai vạ cho nước. Như thế có khác gì lấy một cái lông bỏ vào lò than hồng, xin Điện-hạ nghĩ lại.

Thái-tử ĐAN. — Thái phó nghĩ rất đúng. Bây giờ ĐAN biết làm thế nào?

CỤC VŨ. — Như thiên kiến hạ thân thì không nên cho Phan-trung-quan ở đây, mà mau mau cho y vào ở nước Hung-uô để bịt miệng Tân, lấy thì giờ mà lo việc cự địch.

Cục Vũ vừa nói xong thì quân kỳ-bái vào tâu.

QUAN-KỶ-BÀI. — Tấu thái-tử, có Phan-trung-quan xin vào yết kiến THÁI-TỬ. Mời vào. Phan-trung-quan vào tâu: Thái-tử mời Cục Vũ. Thái-tử ĐAN đứng dậy đi xuống đáp lễ, rồi mời ngồi.

CỤC VŨ (Cũng đứng dậy thi lễ). — Tâu quan ch. vi.

PHAN-TRUNG-QUAN. — Chúng tôi được tin điện-hạ cho biết hôm nay tiếp ứng sĩ Kinh-kha.

THÁI-TỬ ĐAN. — Vâng, ý ĐAN muốn trông quân tiếp kiến vì đứng sĩ ấy để ta cùng bàn việc lớn, chẳng hay tướng quân có ý gì khác không?

PHAN-TRUNG-QUAN. — Bẩm, chúng tôi không có ý gì khác. Giả sử, điện hạ không cho triệu, chúng tôi cũng xin thân chinh gia mắt. Điện hạ ngài nghĩ tình cố cựu đừng nạp chúng tôi trong khi nguy biến, những mong xả thân báo đáp, ngài vì bất tài. Bây giờ điện hạ tìm được người thao lược để lo quốc gia đại sự, chúng tôi lấy làm mừng lắm chứ.

(Có quân kỳ-bái vào tâu).

SEN III

QUAN-KỶ-BÀI. — Tấu thái-tử, có đứng sĩ Kinh-Kha xin vào gia mắt...

THÁI-TỬ ĐAN. — Mời vào (nói rồi quay lại truyền thị-vệ). Thị-vệ, truyền lệnh cử nhạc.

(Kinh-Kha bước vào, Cao-tiêm-Ly theo sau. Tiếng nhạc chấp chới vang lừng).

Kinh-Kha đứng lại chấp tay cúi đầu thi lễ.

Các quan đều đứng dậy cả. Thái-tử ĐAN đứng dậy bước xuống đi lại đáp lễ. Cục Vũ cũng theo sau thi lễ. Thị-vệ xong Kinh-Kha đứng sững, bỗng giơ tay gạt nước mắt. Ai nấy ngạc nhiên.

KINH-KHA — Ngửa xin thái-tử người dung thứ, chúng tôi bước chân vào đây, thấy thái-tử ngài biệt đãi như vậy, trong lòng xúc động, sực nhớ đến Diên-lão quan...

THÁI-TỬ ĐAN (vội hỏi) — Mà ĐAN này cũng quên mất. Từ hôm đi thỉnh trông quân không thấy vào cung, chỉ có quân về tâu rằng hôm nay trông quân đến yết kiến ĐAN. Vậy chớ Diên-lão quan không cùng đi với trông quân sao?

KINH-KHA — Diên-lão quan đã tự sát!

(Tất cả các quan thần đều ngơ ngác).

THÁI-TỬ ĐAN (hoảng hốt) — Diên-lão quan tự sát?

KINH-KHA — Sau khi Diên-lão quan cho chúng tôi biết thái-tử ngài với, thì có dẫn với chúng tôi vào thưa với thái-tử rằng:

(Xem tiếp trang 14)

QUÀ BIỂU TẾT

NGÀY TẾT LÀM QUÀ CHO NHAU KHÔNG GÌ QUÍ BẰNG SÁCH HAY

- Cậu Tám Lọ — Gái quốc-sắc như con sóng lướt — Trai anh hùng như chiếc thuyền trôi. Tác-giả B. D. 0\$70
- giấy 250 trang giá 0\$20
- Linh Phượng — Tập văn kiệt-tác của ông Đông-Hồ, in thứ giấy sốp 50 trang 0\$30
- Chơi-Khuân năm Ất-Hợi — Có kiểu áo «Chim Lông» (seduction) kim-thời năm 1935 và có 13 bài được thưởng Văn-chương rất vui, giá 1\$10
- Văn-Đàn Báo-Giám Chú-thích — Quyển thứ hai có 7 bức hình rất cổ giấy 305 trang, giá 3\$50
- ba quyển đóng bìa gấm đỏ vàng giá

Mua cả bốn quyển trên được trừ 10% — Có bán khắp các hàng sách và

Nam-Ký Thư-Quán 17, Bd Francis Garnier. — Nam-Ký Thư-Viện 39 Rue du Lac. Tél. n° 882 Hanoi.

CÓ: PHÒNG SOI ĐIỆN VÀ CHỤP ẢNH ĐIỆN "RAYON X"

CÓ: NHÀ HỘ SINH VÀ NHÀ DƯỠNG BỆNH 167, Boulevard Henri d'Orléans, (ĐẦU NGÕ TRẠM MỎ)

Bác-sỹ LUYỆN 8, rue de la Citadelle 8 8, Phố Cửa Đông sau Nhà-Hỏa, 8 — GIẤY NÓI: 304 Chuyên-trị bệnh trẻ con, bệnh đàn bà. Dùng máy điện để chữa mọi bệnh

Bác-sỹ CHƯƠNG 167, Bd Henri d'Orléans Đầu Ngõ Trạm nơi. — GIẤY NÓI: 772

Chuyên-trị các bệnh đau phổi. Có máy bơm hơi ép phổi (pneumothorax artificiel) để chữa bệnh lao

VIÊN-DÔNG TỒN-TÍCH HỒI

HỘI TƯ-BẢN SEQUANAISE THÀNH BA-LÊ LẬP NÊN

Công-ty vô danh hùn vốn 4.000.000 phật-lãng một phần tư đã góp rồi
Hội đặt dưới quyền kiểm-soát của Chính-phủ Toàn-quyền Đông-Pháp
Đang-hạ Hanoi số 419

GIÚP NGƯỜI ĐÈ DÀNH TIỀN

Tổng cục ở Hanoi — 32, phố Paul-Bert — Giày nói số 392
Sở Quản-lý ở Saigon — 68, đường Charner — Giày nói số 1099

BẢNG XỔ SỐ HOÀN TIỀN THÁNG JANVIER 1935

Mở ngày thứ tư 30 Janvier 1935, tại sở Quản-Lý Cochinchine-Cambodge ở số 68 Đường Charner ở Saigon do ông De Prat chủ- tọa, ông Nguyễn-vân-Thanh và ông Villaruel dự-tọa, cùng trước mặt Quan-Kiểm-Sát của Chính-Phủ

SỐ PHİEU ĐÃ TRÚNG	DANH SÁCH CÁC NGƯỜI TRÚNG SỐ	Số tiền hoàn 1.1
15.441	Lần mở trước: Hoàn vốn bộ phận Phiếu 500\$00 của M. Đan-lla Đốc học ở Yên Thanh Nghệ An (Agence de Hué) đã đóng 20\$ lĩnh về Phiếu này chưa phát hành.	2.500\$00
46.680	Lần mở thứ hai: hoàn nguyên vốn	
1.755	M. Victor Duvernoy, Long Xuyên đã góp 90\$ lĩnh về.	1.000\$
3.275	M. Sune Kuan-Way, 18 Rue des Caisnes Hanoi đã góp 50\$ lĩnh về.	1.000\$
11.929	Mme Nguyễn Thị Mai, 106 Quai Colbert, Sontay đã góp 9\$00 lĩnh về.	200\$
17.739	M. Kem Suong, Truong Kieu Dung, Pursat (Cambodge) đã góp 15\$00, lĩnh về.	500\$
18.277	Mme Nguyễn Thị Bai, 31 rue du Commerce, Hongay đã góp 15\$00, lĩnh về.	500\$
21.043	Mme Nguyễn Thị Duong, Xuân Thuộc Gia Định đã góp 3\$00, lĩnh về.	200\$
25.440	M. Phạm van Quan, Thanh Phu Soctrang đã góp 3\$ lĩnh về.	200\$
29.727	M. Trần Gi Lai, Tho Ky, Port Redon Quang Yên đã góp 1\$ lĩnh về.	200\$
31.503	Phiếu này chưa phát hành.	200\$
	Lần mở thứ ba: khởi phát đồng tiền tháng	
	Những người có tên sau đây trúng số được lĩnh phiếu miễn trừ, tại giờ ở cột thứ hai, có thể bán lại ngay theo giá tiền kê ở cột thứ nhất:	
1.344	1344-A, Mme Huỳnh Thị Tân, Saigon đã góp 45\$00.	268\$ 00
	1344-B, M. Ung van Tu, Royal Hotel, Pnom Penh đã góp 45\$00	268\$ 00
8.149	Mme Phung Thị Tài, Vinh Long, đã góp 12\$00	104\$ 80
9.742	M. Phạm van Triêu, Quang Ngãi đã góp 11\$00.	104\$ 40
19.713	Không đồng tiền tháng (Haiphong)	256\$ 00
21.851	Mme Nguyễn Thị Sang Thudamot, đã góp 4\$00	101\$ 60
26.794	M. Phạm văn Tri, Khánh Hòa, đã góp 3\$00.	101\$ 20
27.991	M. André Fournier, Doanes, PhalangThương đã góp 10\$00	504\$ 00
31.686	Phiếu này chưa phát hành.	1000\$

Những phiếu sau này: 6326-A, (Hué) — 6326-B (Hanoi) — 12.126 (PnomPenh) —
3564-A (Saigon) — 3564-B (Hanoi) — 13.955 (PnomPenh) — 15.817 (Saigon) không
được dự các cuộc xổ số vì tiền tháng chưa đóng.

Ký mở số sau định vào ngày thứ tư 27 Février 1935, tại sở Tổng-Cục,
Cục, 32 Rue Paul Bert, Hanoi.

Món tiền hoàn về cuộc xổ số to nhất kỳ tháng Février 1935 định là:
5.000\$ cho những phiếu 1000\$ vốn
2.500\$ " " 500\$ " "
1.000\$ " " 200\$ " "

Bản hội cần nhiều Đại-lý và Kinh-Ký có giấy chứng-chỉ từ hội tại sở Tổng-Cục,
32 Rue Paul Bert, Hanoi.

« — Xin thái tử ngài an tâm, đại sự
không giảm để tiết lộ. »

Một lát thì từ sát ngay ở cửa quán,
chỗ anh em chúng tôi trọ.

THÁI TỬ ĐAN — Trời đất ơi! thế
ra Đan này vô ý sát nhân rồi! Tội Đan
thật là tày trời... (nói rồi quay ra chỗ
không có ai đứng rồi nước mắt khóc,
quỳ lạy hai lạy. Các quan đều cúi mặt...
Thái tử đứng dậy lau nước mắt rồi nói).
Chỉ vì mưu đại sự mà dân thế, chứ có
ý gì nghi Điền lão quan đâu... Đan có
ngờ đâu người tiết liệt đến thế!...

Nói rồi mời Kinh-Kha ngồi, xang trở
về chỗ. Các quan đều ngồi cả.

KINH-KHA (đứng dậy nói) — Muốn
tâu thái tử, kẻ hạ tiện này được thái
tử ngài trọng đãi, trong lòng lấy làm
cảm kích vô cùng. Và Điền lão quan
vì đại sự tiết, thật là một cái tang
chung cho cả nước Yên, vậy xin thái
tử ngài ra lệnh bãi việc yến ẩm, ca
nhạc hôm nay. Thái tử cho vời chúng
tôi vào đây cốt để lo việc nước, vậy xin
cho làm dự ngay...

THÁI TỬ ĐAN (cảm động) — Dừng
liệt thay! Thật là trời thương nước
Yên, mà không bỏ Đan, cho Đan được
gặp tướng quân (gọi thị vệ): Thị vệ,
truyền lệnh bãi hết yến nhạc, nghe
không?

THỊ VỆ. — Phụng mệnh. (Lui ra
được một lát thì không thấy dân hát
nữa).

THÁI TỬ ĐAN (quay bảo tả hữu) —
Xin thỉnh Thái phó, Phán tướng quân
và Kinh-khan an vị, còn bãi châu cho
chư khanh.

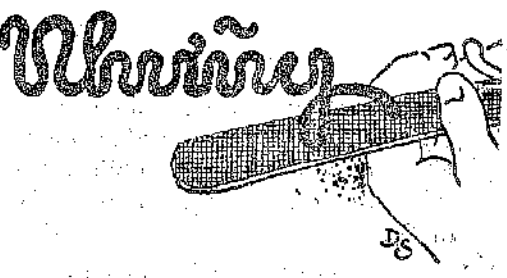
(Các quan đứng dậy thì lễ rồi ra hết.
Linh thị vệ cũng ra, chỉ còn có bốn người
ngồi lại).

(còn nữa)

Lớp nhất (cours Supérieur) Trường Thăng-Long

Bắt đầu từ 15 Février, muốn cho học sinh
áp nhất (Cours Supérieur) có thể chóng tiến
tới đề tháng sáu đi thi bằng Sơ-Học Pháp Việt
nhà trường nhờ các vị giáo sư sau đây trông
nom:

- MM. Nguyễn Lân... Annamite, Dictée fran-
çaise.
 - Nguyễn Dương... Composition fran-
çaise — Lecture.
 - Huỳnh Minh Giám... Morale.
 - Ngô đốc Khánh... Histoire — Géographie.
 - Trần văn Hân... Leçon de Choses.
 - Đình thành Chương... Système métrique.
 - Bùi nhật Chính... Géométrie.
 - Phạm hữu Ninh... Arithmétique.
- Học phí vẫn chỉ có 2\$00 một tháng.

THI NHẬT HẠT ĐẬU DỌN NỮA CHỪNG XUÂN

Giải nhất

1. ... mà có yêu thâm nhớ trộm.
Yêu thâm thì phải rồi còn nhớ thì
ai cảm mà phải nhớ trộm nào?

2. Cự Tú... dùng hết sức thừa...
Thiếu dứt đi mà lại nói thừa thì thừa
làm sao? Nếu thừa thì cụ lại chẳng
chết! Thi đây, ở cuối trang lại
nói: « sức cụt chỉ còn được đến thế. »

3. Bầm, cha con đậu lú tài và đã mất
rồi. Mẹ con cũng vậy.

Bà cụ cũng đậu tú tài, thông-minh
quá, không trách mất sớm cũng phải!

4. Mai nghe em nhắc tới câu truyện
đau lòng, lấy làm khổ tâm!

Cái chi, chứ cái ấy thì nhất định rồi.
Mai nghe... câu truyện đau lòng, lấy
làm đau lòng, cũng như tôi ăn no bụng,
lấy làm no bụng.

5. Trời xuân mưa phùn, em kể truyện
con hươu vàng tìm mẹ cho chị nghe.....

Thế mà câu Huy không cãi. Thế
mới biết hễ đàn ông mà đau ngực, đàn
bà mà đẻ con số, là cái gì cũng quên
tiết. Khi trước, chính Mai kể truyện
hươu vàng ở bờ hồ Tây để khuấy khóa
Huy (trang 23) mà bây giờ lại đổ cho
em, mà em vẫn im! Có trời mưa phùn
làm chứng đó, tôi có nói sai đâu.

6. Trường-tượng của trẻ còn... rất có
tài, khiến một vật hay một việc làm trở
nên sự thực.

Ồ hay! cái đó có lạ gì! Một vật, một
việc làm đã là sự thật dứt đi rồi, còn
phải trở nên cái gì nữa.

7. Thờ rằng mắt lòng trước còn hơn
được lòng sau, có a.

Bà cụ Án khéo vì von lẩn thân. Thờ
rằng mắt lòng trước, mà được lòng
sau, — tôi cho như thế mới quí, cụ a.

Thu Tâm

Giải nhì

1. Trang 18, « rồi hai người đứng
xưng... hai cặp mắt nhìn nhau, nhỏ
lẻ ». Hai cặp mắt vị chi đi bốn cái.
Hai cái của hai chị em Mai. Cái thứ
ba chắc của ông K. H. đứng để xem.

SỮA NESTLÉ

HIỆU CON CHIM

SỨC KHỎE CỦA TRẺ CON
BAO THẦU CHO CHÍNH-PHỦ PHÁP

BỐC QUYỀN BÁN cho các nhà thương, các
nhà hộ-sinh và các nhà thương binh, vân vân
ở Trung-kỳ, Bắc-kỳ và Cao-miên

NEU NGAI MUON MUA
HANG TOT, DEP, GIA HA

NEU LAI NGAY

VAN-TOAN

95, PHO HANG DAO — HANOI

GIẤY ĐỒNG SẢN từ các kiện tân thời 934, nhiều thứ
đa mới rất đẹp và bền, để an tay hoặc để cao xu, đủ
các số chân từ 36 đến 42, để các ngài chọn cho được
vừa ý, khỏi đau chân. Ngai nướ ở xa không tiện về
Hanoi xin viết thư về hỏi Catalogue 1934-1935 hoặc cho
người nhà về mua hộ, nếu rộng cần, chúng tôi có
hệ mang về đoi được cho thật bằng lòng mới thôi,
bạn nếu xin vui lòng chiếu ý đặc quý khách. Giá từ
3\$50 trở lên. Cũng một lúc này, của bán hiện báo
mở cũng tốt, đẹp và bền hơn mọi nơi vì bán hiện có
hạn chế nhiều và được lòng tin cậy của quý khách.
GIẤY ĐÓ CHÂN xin quý khách thì giá phải chăng.

Hết đặng đặng

còn cái thú vị? chắc của hoa-sĩ Đ. S. dùng để vẽ

2. Trang 20. «*Cụ lớn từ sẽ đóng một thi thâm*».

Lần này thi hẳn ông K. H. dùng ngoài cửa, nên không nghe thấy gì. Ông mới nghĩ ra một cách là liêu lĩnh bìa vào. Ông liêu lĩnh quá, quên hẳn rằng cụ Từ đang hấp hối. Nên ông mới cho cụ diện thuyết một chàng dài, không cho cụ thở nữa. Ông K. H. à, có cách này để kinh nghiệm tốt hơn hết, là ông thử hấp hối mà xem, chứ bìa đặt oan cụ Từ lắm.

3. Trang 23. — Ông làm ơn đọc lại xem ai kẻ huyền con hươu vàng. Đọc xong, ông giở đến trang 176. Ông đọc đoạn; rồi *Mai nói rằng*... Ông xem Mai báo ai đã kể truyện con hươu vàng. Đọc xong, hẳn ông cũng như tôi, chúng ta đều thấy nó hươu lắm.

4. Trang 25. — *Mảnh trắng thượng tuần như cặp sừng trâu treo lủng lẳng ở trên nóc nhà hàng xóm*...

Gấu hai mõm, gà bả chân, chó đầu trâu, mặt ngựa kẻ cũng lạ, nhưng có lẽ còn thua mảnh trắng thượng tuần của ông K. H. Tôi không hiểu ông đã tinh nghịch thế nào, làm cho nó lủng lẳng được. Nhưng sao ông không cho nó lủng lẳng ở nhà ông có được không, lại cho sang nhà hàng xóm, nhỡ rơi vào đầu con người ta thì sao.

Những nét nhòe trong các bức tranh Đoạn «*thú thực*». Lúc ra đi, ông K. H. cho Mai mặc quần trắng, nhưng lúc vào dự bữa tiệc thịnh soạn, họa-sĩ Đ. S. lại tự ý thay quần đen cho Mai. Quần cô thay rồi, họa-sĩ còn chưa hài lòng, họa-sĩ lại giế lại cả cái đường ngói của cô nữa. Rồi từ đấy về sau, họa-sĩ cứ để nguyên thế. Họa-sĩ nhân tâm thật.

Thái bá Cơ

Giải ba

1. *Mề rời* (trajug 65):
Cụ hàn Thanh. Giá tôi ở quý tổng thì không bao giờ tôi giám «*động*» đến cụ. Xong khốn thay, tôi ở tổng khác và lại dự cuộc thi nhật hạt dậu độn trong N. C. X. Thật tôi có đủ quyền bề cụ:
...*Vậy bà ra đồng trông coi qua bọn thơ cây*...

Thế là đứng trước mặt Mai, tam thân cụ rối loạn, nên cụ hơi sai rồi. Lúc bấy giờ là tháng ba, thì ai đã cay. Cụ ngồi lại xem. Sự lạ nhất là cụ báo như thế, mà cụ bà cũng nghe, cũng cấp nồn ra đi.

2. *Cụ lớn lo xa quá!* (trang 141)
Tôi đã hỏi con quan tuần chợ nó rồi, có đủ các lễ cheo hỏi từ lễ.

Bầm cụ lớn, cụ thắm hiểu lẽ, nghĩ như thế mà còn nhầm. Chưa cười, đã cần gì phải cheo. Hay cụ lớn sơ bên quan tuần bội hôn đây!

Cụ lớn lo xa quá!

Thanh Bình

Cùng ông Cẩm Viên

Người NHẬT MỘT VAI «*HẠT ĐẬU ĐỖN*» P. H. số 133

Thật lạ

1. *Hễ nói đến bệnh giang-mai... sự gì không có phải cho là có đúng thật: sự lưu truyền cho đời con, đời cháu cho đến đời chắt...*

Chờ nào ông thầy thuốc có viết: «*Nghĩa là, nếu không có bệnh, phải cho là có bệnh đầu. Thật lợi cho ông.*» Chắc ông có ý gì khác nên ông công-kích đến người viết.

Mập mờ

2. *Hễ nói đến bệnh giang-mai... sự tại phạm cách mấy chục năm về sau, một cách ngắm ngắm chỉ cho các ngài hiểu rằng thường tình bệnh nào các ngài không để ý đến thì bệnh ấy đích là Giang-mai.*

Rồi ông bình phẩm «*Lạ chưa! Thế thì họ lao cũng có thể là bệnh giang-mai được*» Kể sau ông thêm vài câu chế riếu người viết.

Ông làm cho độc-giả P. H. không hiểu. Thật lần, không lạ gì, họ lao cũng có thể là bệnh giang-mai được, tức là Syphilo-tuberculosis. Chưa thuốc theo bệnh giang-mai thì khỏi ngay.

Dox

HỘP THƯ

- Ô. Huỳnh-c.-Đ. Phan-Ré — Ngân-phiếu 3\$00 nhận rồi. Hạn báo trước hết từ 15-11-34. Ngân-phiếu này tính từ 16-11-34 đến 15-11-35.
- Ô. Tr.-ph.-H. Mỹ-tho — Ngân-phiếu 1\$60 nhận rồi. Hạn báo từ 16-12-34 đến 15-6-35.
- Ô. Phụng Thanh-Hóa — Ngân-phiếu 1\$00 nhận rồi.
- Ô. Ngô-ngọc-Bích Thái-bình — Ngân-phiếu 2\$50 mua báo Ngày-Nay nhận rồi; còn hạn báo Phong-Hóa đến 15-3-35 hết.

Biểu không

Bản hiệu mới in song 20.000 tờ nói rõ về cách giặt và gìn giữ áo pull'over laine. Ngài nào cần dùng đến bản hiệu xin biểu không.
Bản hiệu lại có rất nhiều thuốc chừ nhậy «*anti-mites*»; Ngài nào trước đã mua áo của bản hiệu, nay mang đến cũng xin biểu một gói.
Ở xa ngài nào cần dùng đến cả hai thứ trên này, xin gửi 0\$10 tem về làm cước phí.

HIỆU DỆT CHÍNH
CỦ CHUNG
100, RUE DU COTON, HANOI

PHI-YÊN

GUOC TAN TUOI

NHÀ CHÉ TẠO:

PHÚC-LONG, 43, rue des Graines

(HÀNG ĐÁU) - HANOI Téléphone 251

PHỤ-NỮ NƯỚC TA VỚI SỰ:

Mơ mang Thương-nghiệp

Muốn cho liên việc tiếp khách hàng ở Cảng, bản hiệu có mở thêm một chi điểm **TÀI XUYÊN** ở hàng buôn Thái Bình Dương, số 159, phố Paul Doumer Haiphong. Vậy qui bà, qui cô ở Hàiphong có cần may áo hay đặt hàng thêu, xin cứ đến chi điểm Tài Xuyên. Công việc do cất do Mme Anh Tuyết, quản lý Hàng Thái Bình Dương, trông nom cũng được cẩn thận như bản hiệu nữ chủ nhân Mme Lê Vũ Thái tại số 16 Hàng Da, Hanoi.

COMPTOIR DE PETITES INDUSTRIES **TÀI XUYÊN**
Chuyên môn may áo len thời Lemur và các lối hợp thời trang khác.
16, Hàng Da, 16, Hanoi - Số, 159 Paul Doumer, Haiphong

MAISON NHUAN-OC

ARCHITECTURE
(Avant-Métré et métré définitif)

Mười bảy năm chuyên vẽ kiểu nhà theo luật vệ-sinh thành phố Hanoi. Đã có bốn trăm kiểu nhà của bản-sở vẽ, mà đã xây tại Hanoi và các tỉnh xin tính giá hạ

Siège : 168, Rue Lê-Lợi, Hanoi
Succursale: 63, A Me Joffre, Thanh-Hoa

THUỐC NỖ HIỆU:

CHEDDITE

DÙNG VỀ VIỆC BẮN MÒ, HANG ĐÁ
Rẻ tiền, chắc-chắn, mạnh-mẽ

BÁN TẠI HÃNG OMNIUM Indochinois

Xưởng chế tạo độc quyền ở Đông T hay của HIỆU THUỐC NỖ: CHEDDITE
Xưởng chế tạo ở Phú Xá - Bắc Kỳ
Buồng giấy: 5, B^d Bobillot à Hanoi
GIẤY NÓI: 73
Ở xa biên thư về thương lượng

Việc PHÁP LUẬT

Muốn được việc một cách mau chóng và đỡ tốn tiền, nên bàn trước với ông **TRẦN-ĐÌNH-TRÚC** Luật khoa cử nhân một nhà chuyên môn về pháp luật đã lâu năm
(Việc kiện cáo, mua bán, chia của v. v.)

SỐ 5, HÀNG GIA CŨ, RUE DES GUIRS, HANOI (Cạnh bãi chợ Hàng Gia cũ)
BUỔI TỐI CŨNG TIẾP KHÁCH TỪ 8 ĐẾN 9 GIỜ

MỪNG TẾT LỖI MỚI

Mừng tết lỗi mới cốt lấy rượu làm đầu, xin giới thiệu các ngài một thứ rượu thuốc rất tốt rất bổ lại chữa được các bệnh, gọi là rượu «*Hồi xuân b. ch bđ*», chai to giá 1\$20, chai nhỏ giá 0\$60, dùng xuong Hũ-cốt và các vị thuốc rất quý mà chế tạo ra, mùi thơm vị ngọt, tính chất đậu đã, công hiệu rất mạnh, bổ khí huyết, dưỡng tinh thần, chóng tiêu hóa, bổ lý vị, bổ phổi, bổ thận, củng gân cốt, loại bệnh như khu phong trừ thấp, khỏi đau mình, đau lưng, đau xương, đau gân, đau dạ dày, đau ống thận hư, tinh khí yếu, kém tinh lực, dân bà huyết hư, kinh nguyệt không đều, khí hư bạch đới, người già sức yếu, dân bà mới sinh, người ốm mới khỏi, trẻ con gầy còm chậm lớn, v. v. đều nên dùng rượu này rất tốt, người vô bệnh dùng để bổ khí rất mạnh, vừa là thuốc bổ, vừa là rượu mùi, dùng khi ngày tết, ngày tiệc, khi yến tiệc, hoặc dùng đi lễ, đi tết rất nhã, rất quý, không như thứ rượu khác ngoài sự ngọt ra không có bổ ích gì cả. Bán tại nhà thuốc **Nam-thiên-đường**, 40 phố Phúc-kiến Hanoi, hiệu Mai-Lĩnh 62 phố Cầu-đất Haiphong, số 140 phố Khích Nam-định và ở các nhà đại-lý Nam-Thiên-Đường khắp các tỉnh xứ Đông-Pháp.

CUỘC THI QUẢNG-CÁO ĐẸP

C **C. P. A.**

TỜ CHỨC RIÊNG CHO NHỮNG BÁO:

Phong-hoá, Ngày-nay, Nhật-tân, Trung-bắc và Annam-Nouveau

THẺ LỆ CHẤM THI

Độc giả của báo nào sẽ là người chấm thi của báo đó.

Các bạn cứ tùy thích của mình trọn hay xé trong các bài-vở, và tranh-ảnh quảng-cáo đăng ở những số báo kể từ 15 Février trở đi lấy 7 bài và 7 ảnh sếp theo thứ tự 1, 2, 3... cho đến 7, và biên (bài vào lá phiếu bài) (ảnh vào lá phiếu ảnh) sẽ đăng trong những báo kể trên, song cắt hai lá phiếu ấy gửi đến cho M. Nguyễn trọng Trạc Directeur du C. P. A. 80, Grand Boudha ngoài bì đề: dự thi quảng-cáo đẹp (tranh ảnh và bài vở dự thi quảng-cáo đẹp đều có chừa dấu riêng). C. P. A. sẽ do những phiếu gửi đến làm hai bảng kiểu mẫu (1 bảng bài vở và 1 bảng tranh ảnh) về thứ tự nhất, nhì các bài và các ảnh. Thứ tự trong phiếu của người dự thi nào mà đúng trong bảng kiểu mẫu nhiều hơn hén là được. (Nếu có nhiều người đúng — thì ai gửi đến trước là được nhất)

Giải thưởng tặng độc giả

CỔ { 1 GIẢI NHẤT VÀ MỘT GIẢI NHÌ VỀ BÀI HAY
1 GIẢI NHẤT VÀ GIẢI NHÌ VỀ TRANH ẢNH ĐẸP

GIẢI NHẤT: 10\$00 - GIẢI NHÌ: 1 PHIẾU THƯỞNG LẤY SÁCH CỦA TỰ-LỰC VĂN-ĐOÀN ĐÁNG GIÁ 5\$00.

CÒN TỪ 3 ĐẾN 7: GIẢI AN-ỦY 1 NĂM BÁO (DỰ THI BÁO NÀO SẼ ĐƯỢC BIỂU BÁO ĐÓ).

Giải thưởng tặng các bạn đăng quảng-cáo chúng cách

CỔ { 1 GIẢI NHẤT VÀ 1 GIẢI NHÌ VỀ BÀI HAY
1 GIẢI NHẤT VÀ 1 GIẢI NHÌ VỀ TRANH ĐẸP

Giải nhất sẽ được một phiếu trừ 20% về giá tiền đăng quảng-cáo hàng tháng, trong một thời kỳ một năm. Và C. P. A. sẽ đăng một kỳ những bài và tranh ảnh lên báo vào một chỗ riêng gọi là khu danh dự. (Báo nào đăng cho bạn hàng báo đó).

Giải nhì: một phiếu trừ 15% về giá tiền đăng quảng-cáo hàng tháng, trong một thời hạn một năm. Phần thưởng tuy chẳng là bao song: 1) các bạn hàng sẽ được yên-trí rằng quảng-cáo của hiệu mình có rất nhiều người đọc tới; 2) và độc giả sẽ được hài lòng vì nhận thấy rằng các nhà buôn Việt Nam đã biết làm quảng-cáo để duy-trì lấy thương-giới nước nhà.

PHẤN SỐ 922

...em không cần phải đánh phấn hôm nay!

Thấy bạn gái lúc nào cũng phai soa phấn lên mũi, bạn trai họ rất ghét. Biết vậy, song bạn gái tưởng rằng không có cách gì khác để làm cho da khỏi mờ và bóng. Tuy nhiên, em xin nghiệm ra rằng: khi nào dùng thứ phấn gạo thật tốt mà chọn lẫn với kem, như phấn TOKALON với kem chẳng hạn, thì suốt ngày mặt phai không đỏ, dù gặp mưa, gió, hay khiêu vũ ở nơi nóng bức, cũng chẳng sao. Rất mịn và không mốc, phấn TOKALON đánh lẫn với kem là một thứ bôi-bỏ cho da rất tốt, mà lại không làm bết-tắc những lỗ chân lông. Nay em lúc nào về mặt cũng được tươi-tắn, sắc-sảo, mà phấn đồng bạn gái ước ao, và bạn trai ưa thích. Mọi đây, một bạn trai khi đến hỏi em có nơi cho em biết rằng: da dễ tối-tươi, và về mặt kiểu-diêm đã cảm-hóa được lòng chàng.

Đa mỡ thì nên dùng phấn TOKALON hiệu Però. Đa khô thì dùng phấn TOKALON hiệu Petalia. Như thế thì một ngày chỉ phải sực phấn có một lần. Vì phấn TOKALON rất mịn, và không đỏ.

Nhà chế tạo phấn-kem TOKALON: Société Asie Afrique - 8, Rue Richer, 3 - PARIS
Tổng Đại lý: MARON ROCHAT et Cie - 45, Gambetta, HANOI